

SZAKDOLGOZAT

Félcsoport részhalmazának szeparátora

Baranyi Máté

Témavezető:

Dr. Nagy Attila
habilitált egyetemi docens
BME Matematika Intézet
Algebra Tanszék

M Ű E G Y E T E M 1 7 8 2

BME

2016

Tartalomjegyzék

1. A szeparátor és alaptulajdonságai	3
1.1. Bevezetés	3
1.2. Szeparátor-tartalmazó és -kizáró részhalmazok	5
1.3. Unitér részfélcsoportok és prímeálók	8
1.4. Szeparátorok szabad félcsoportokban	9
2. A szeparátor kapcsolata monoid-kongruenciákkal	11
2.1. Kommutatív félcsoportok monoid-kongruenciái	11
2.2. Félcsoportok kommutatív monoid-kongruenciái	14
3. Speciális típusú félcsoportok részhalmazainak szeparátora	18
3.1. Félcsoport ideáljának szeparátora	18
3.2. Csoport részhalmazának szeparátora	20
3.3. Teljesen reguláris félcsoport részhalmazának szeparátora	21
3.4. Clifford-félcsoport részhalmazának szeparátora	21
3.5. Teljesen 0-egyszerű félcsoport részhalmazának szeparátora	22
3.6. Szeparátorok és bitranszlációk	23
3.7. Permutatív félcsoportok részhalmazának szeparátora	28
4. Szeparátor a Gauss-gyűrű multiplikatív félcsoportjában	31
4.1. Bevezetés	31
4.2. Kommutatív félcsoportok	33
4.3. Gauss-gyűrű multiplikatív félcsoportjai	36
4.4. Alkalmazások	42

Előszó

A szakdolgozatban félcsoport részhalmazának szeparátorával foglalkozunk. A cél a szeparátorral kapcsolatos főbb eredmények összegyűjtése, összefoglalása. A szeparátor fogalmát Nagy Attila vezette be The separator of a subset of a semigroup című cikkében 1980-ban ([1]). Félcsoportok kutatásában az ideálok fontos szerepet játszanak. Vizsgálták S félcsoport tetszőleges A részhalmaza esetén mindazon S -beli x elemek $\text{Id } A$ -val jelölt halmazát, amelyekre $xA \subseteq A$ és $Ax \subseteq A$ teljesül. Ezt az A részhalmaz idealizátorának nevezzük. Természetes gondolat a komplementer részhalmaz idealizátorát is vizsgálni. Ha mást nem mondunk, S -ben jelölje \bar{A} az A részhalmaz komplementerét ($S \setminus A$). Így jutunk el az A részhalmaz szeparátorához, ami $\text{Id } A$ és $\text{Id } \bar{A}$ metszete.

A szakdolgozat Nagy Attila témával kapcsolatos [1, 2, 3, 4, 5] cikkeit használja fő forrásul, az ezekben publikált eredményeket közli. A munka 4 fejezetből áll. Az 1. fejezet alapozó jellegű. Bevezetjük a szeparátor fogalmát, bemutatjuk annak alapvető tulajdonságait, amelyekért többször is visszanyúlunk a későbbiekben. A szeparátorral kapcsolatos segédfogalmakat is definiálunk, amelyek szintén többször előkerülnek még. Kitérünk az unitér részfélcsoportokkal, prímeideálokkal és szabad félcsoportokkal való kapcsolatokra. A 2. fejezet a szeparátor monoid-kongruenciákkal való kapcsolatára tér ki. A szeparátor segítségével körülírjuk a kommutatív félcsoportok monoid-kongruenciáit, és szó esik félcsoportok kommutatív monoid-kongruenciáiról. A 3. fejezet ismerteti a szeparátor fogalmának használhatóságát olyan speciális félcsoportok szerkezetének leírásában, mint például a csoport, a teljesen reguláris félcsoport, a Clifford-félcsoport és a teljesen 0-egyszerű félcsoport. Megjelenik a test feletti négyzetes mátrixfélcsoport, a véges halmazon vett transzformációk félcsoportja és később a permutatív félcsoport is. A bitranszlációk segítségével bemutatásra kerülnek olyan félcsoportok, amelyeken a részhalmazok szeparátora speciális feltételeket teljesít. A 4. fejezet visszakanyarodik a kongruenciákhoz. Először kommutatív félcsoportok ideáljai alapján vett főkongruenciái, majd Gauss-gyűrűk multiplikatív félcsoportjának oszthatósággal kapcsolatos kongruenciái jelennek meg. A munka kitekintéssel zárul, egy az addigi eredményeket használó számelméleti összefüggés kerül bemutatásra.

1. fejezet

A szeparátor és alaptulajdonságai

Ebben a fejezetben Nagy Attila *The separator of a subset of a semigroup* című cikkében közölt eredményeket ismertetjük ([1]). Bevezetjük a szeparátor fogalmát, bemutatjuk annak alapvető tulajdonságait. Ezután meghatározzuk a szeparátor-tartalmazó és -kizáró részhalmaz fogalmát. Rámutatunk a szeparátor alkalmazhatóságára az unitér részfélcsoportok, prímeideálok és szabad félcsoportok részhalmazai esetén.

1.1 Bevezetés

1.1 Definíció. [6, 7]

Legyen S egy félcsoport és A az S egy részhalmaza. Ekkor az

$$\text{Id } A = \{x \in S \mid Ax \subseteq A \text{ és } xA \subseteq A\}$$

halmazt az A idealizátorának nevezzük. Ha A üres halmaz, akkor $\text{Id } A = S$.

Nyilvánvalóan $\text{Id } A$ üres vagy S részfélcsoportja.

1.2 Definíció. Legyen S egy félcsoport és A az S egy részhalmaza. Ekkor a

$$\text{Sep } A = \text{Id } A \cap \text{Id } \bar{A}$$

halmazt az A szeparátorának nevezzük.

Másképp fogalmazva, ha $A \subseteq S$ és $x \in S$, akkor

$$x \in \text{Sep } A \iff xA \subseteq A, \quad Ax \subseteq A, \quad x\bar{A} \subseteq \bar{A}, \quad \bar{A}x \subseteq \bar{A}.$$

1.1 Megjegyzés. Bármely A részhalmazára egy S félcsoportnak $\text{Sep } A$ üres vagy az S egy részfélcsoportja. Nyilvánvaló, hogy $\text{Sep } A = \text{Sep } \bar{A}$, s így $\text{Sep } \emptyset = \text{Sep } S = S$.

1.2 Megjegyzés. Ha S félcsoport egységelemes (e), akkor bármely A részhalmazára $e \in \text{Sep } A$.

1.3 Megjegyzés. Ha $I \neq S$ ideál az S félcsoportban, akkor $I \cap \text{Sep } I = \emptyset$.

1.1 Tétel. Legyen $\{A_i \mid i \in I\}$ az S félcsoport részhalmazainak egy halmaza. Ekkor

$$\bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i \subseteq \text{Sep } \bigcup_{i \in I} A_i \quad \text{és} \quad \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i \subseteq \text{Sep } \bigcap_{i \in I} A_i .$$

Bizonyítás. Legyen $x \in \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i$.

Ekkor teljesül, hogy

$$x[\bigcup_{i \in I} A_i] = \bigcup_{i \in I} xA_i \subseteq \bigcup_{i \in I} A_i ,$$

valamint

$$x[\overline{\bigcup_{i \in I} A_i}] = x[\bigcap_{i \in I} \overline{A_i}] \subseteq \bigcap_{i \in I} x\overline{A_i} \subseteq \bigcap_{i \in I} \overline{A_i} = \overline{\bigcup_{i \in I} A_i} .$$

Ugyanígy adódik, hogy

$$[\bigcup_{i \in I} A_i]x \subseteq \bigcup_{i \in I} A_i \quad \text{és} \quad \overline{[\bigcup_{i \in I} A_i]x} \subseteq \overline{\bigcup_{i \in I} A_i} .$$

Tehát $x \in \text{Sep } \bigcup_{i \in I} A_i$.

A másik tartalmazás is igaz felhasználva az imént belátottat:

$$\bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i = \bigcap_{i \in I} \text{Sep } \overline{A_i} \subseteq \text{Sep } \bigcup_{i \in I} \overline{A_i} = \text{Sep } \overline{\bigcap_{i \in I} A_i} = \text{Sep } \bigcap_{i \in I} A_i .$$

□

1.1 Következmény. $\text{Sep } A \cap \text{Sep } \text{Sep } A \subseteq \text{Sep}(A \cup \text{Sep } A)$ egy félcsoport tetszőleges A részhalmazára.

1.2 Tétel. Ha A egy félcsoport részfélcsoportja, akkor $A \cup \text{Sep } A$ is részfélcsoport ugyanebben a félcsoportban.

Bizonyítás. Legyen A egy S félcsoport részfélcsoportja. Tegyük fel, hogy $\text{Sep } A \neq \emptyset$, mert az ellenkező eset nyilvánvaló. Mivel $\text{Sep } A$ maga is részfélcsoport S -ben, ezért bármely két $x, y \in A \cup \text{Sep } A$ elemre csak az $x \in A$ és $y \in \text{Sep } A$ esetet kell vizsgálni. Ekkor xy és yx is A eleme a szeparátor definíciója alapján. □

1.3 Tétel. Ha A egy félcsoport részhalmaza úgy, hogy $\text{Sep } A \neq \emptyset$, akkor vagy $\text{Sep } A \subseteq A$ vagy $\text{Sep } A \subseteq \overline{A}$.

Bizonyítás. Legyen A egy S félcsoport részhalmaza, amelyre $A \cap \text{Sep } A \neq \emptyset$. Legyen x a $\text{Sep } A$, míg a az $A \cap \text{Sep } A$ eleme. Ekkor x miatt $xa \in A$. Tegyük fel, hogy $x \in \overline{A}$. Mivel $a \in \text{Sep } A$, ezért $xa \in \overline{A}$ is igaz, ami ellentmondás.

Vagyis, ha $A \cap \text{Sep } A \neq \emptyset$ és $x \in \text{Sep } A$, akkor $x \in A$.

Összegezve: $A \cap \text{Sep } A \neq \emptyset \Rightarrow \text{Sep } A \subseteq A$.

Innen a másik lehetséges kimenetel nyilvánvaló. \square

1.4 Tétel. Legyen ϕ egy S félcsoporthoz önmagára képezett homomorfizmusa, valamint R_1 és R_2 az S részfélcsoporthoz úgy, hogy $\phi^{-1}(R_2) = R_1$. Ekkor

$$\phi(\text{Sep } R_1) = \text{Sep } R_2 .$$

Bizonyítás. Legyen x a $\text{Sep } R_1$ egy eleme. Be fogjuk látni, hogy $\phi(x)$ a $\text{Sep } R_2$ eleme.

Legyen $y \in R_2$. Ekkor létezik $y_0 \in S$, amelyre $\phi(y_0) = y$. Tegyük fel, hogy $\phi(x)y \in \overline{R_2}$. Ekkor $\phi(x)\phi(y_0) = \phi(xy_0) \in \overline{R_2}$, vagyis $xy_0 \in \overline{R_1}$. Így $y_0 \in \overline{R_1}$, mivel $x \in \text{Sep } R_1$. Emiatt $\phi(y_0) = y \in \overline{R_2}$ igaz lenne, ami ellentmond annak, hogy $y \in R_2$. Következésképp $\phi(x)y \in R_2$ minden $x \in \text{Sep } R_1$ és $y \in R_2$ esetén. Hasonlóan adódik, hogy $y\phi(x) \in R_2$.

Most legyen $z \in \overline{R_2}$. Ekkor létezik $z_0 \in S$, amelyre $\phi(z_0) = z$. Tegyük fel, hogy $\phi(x)z \in R_2$. Ekkor $\phi(x)\phi(z_0) = \phi(xz_0) \in R_2$, vagyis $xz_0 \in R_1$. Így $z_0 \in R_1$, mivel $x \in \text{Sep } R_1$. Emiatt $\phi(z_0) = z \in R_2$ igaz lenne, ami ellentmond annak, hogy $z \in \overline{R_2}$. Következésképp $\phi(x)z \in \overline{R_2}$ minden $x \in \text{Sep } R_1$ és $z \in \overline{R_2}$ esetén. Hasonlóan adódik, hogy $z\phi(x) \in \overline{R_2}$.

Tehát $\phi(x) \in \text{Sep } R_2$, vagyis $\phi(\text{Sep } R_1) \subseteq \text{Sep } R_2$.

A másik irányú tartalmazás belátásához az kell, hogy $t \notin \text{Sep } R_1 \Rightarrow \phi(t) \notin \text{Sep } R_2$ igaz legyen. A definícióból következik, hogy $t \notin \text{Sep } R_1$ esetén létezik egy $u \in R_1$ vagy egy $v \in \overline{R_1}$, hogy $tu \in \overline{R_1}$, $ut \in \overline{R_1}$, $tv \in R_1$, $vt \in R_1$ közül legalább egy igaz. Mivel a többi eset hasonlóan adódik vegyük csak azt az esetet, hogy $u \in R_1$ és $tu \in \overline{R_1}$. Ekkor $\phi(u) \in R_2$ és $\phi(t)\phi(u) \in \overline{R_2}$, vagyis $\phi(t) \notin \text{Sep } R_2$. \square

1.2 Következmény. Legyen ϕ egy S félcsoporthoz önmagára képezett homomorfizmusa, valamint R_1 és R_2 az S részfélcsoporthoz úgy, hogy $\phi(R_1) = R_2$. Ekkor $\phi(\text{Sep } R_1) = \text{Sep } R_2$.

1.2 Szeparátor-tartalmazó és -kizáró részhalmazok

1.3 Definíció. Egy félcsoporthoz A részhalmaza szeparátor-tartalmazó [-kizáró], ha $\text{Sep } A \subseteq A$ [$\text{Sep } A \subseteq \overline{A}$]. Ha $\text{Sep } A = \emptyset$, akkor A szeparátor-tartalmazó és -kizáró is.

1.4 Megjegyzés. Ha egy félcsoporthoz A részhalmaza szeparátor-tartalmazó [-kizáró], akkor nyilvánvalóan \overline{A} szeparátor-kizáró [-tartalmazó]. Egy S félcsoporthoz önmagának szeparátor-tartalmazó részhalmaza, míg az üres halmaz szeparátor-kizáró.

1.5 Megjegyzés. Ha A és B szeparátor-tartalmazó részfélcsoporthoz egy S félcsoporthoz, és $\phi : A \rightarrow B$ egy homomorfizmus, akkor általában $\phi(\text{Sep } A) \neq \text{Sep } B$.

Azonban, ha a ϕ homomorfizmusra igaz, hogy $\text{Sep } A = \phi^{-1}(\text{Sep } B)$, akkor ϕ homomorfizmus úgy is, hogy: $\phi : \text{Sep } A \rightarrow \text{Sep } B$.

1.1 Példa. Legyen $S = \{0, a, b, 1\}$ egy félcsoporth, amelynek Cayley-művelet táblája:

•	0	a	b	1
0	0	0	0	0
a	0	a	0	a
b	0	0	b	b
1	0	a	b	1

Ebben a félcsoporthban például:

- $\text{Sep}\{1\} = \{1\}$ és $\text{Sep}\{1, a, b\} = \{1, a, b\}$;
- $\text{Sep}\{a\} = \{1\}$ esetén $\text{Sep}\{a\} \cap \{a\} = \emptyset$ és $\text{Sep}\{a\} \cup \{a\} \neq S$;
- $\text{Sep}\{0, a, b\} = \{1\}$ esetén $\text{Sep}\{0, a, b\} \cap \{0, a, b\} = \emptyset$,
de $\text{Sep}\{0, a, b\} \cup \{0, a, b\} = S$.

1.5 Tétel. Legyen A és B egy S félcsoporth részalmazai úgy, hogy $\text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset$. Ekkor, ha A szeparátor-tartalmazó [-kizáró], akkor $A \cup B$ [$A \cap B$] is szeparátor-tartalmazó [-kizáró] részalmaz S -nek és a szeparátor nem üres.

Bizonyítás. Az 1.3 Tétel alapján a szeparátor-tartalmazó részalmazra vonatkozó megállapítás igaz lesz, ha belátjuk, hogy $(A \cup B) \cap \text{Sep}(A \cup B) \neq \emptyset$. Az 1.1 Tétel, a $\text{Sep } A \subseteq A$ és a $\text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset$ feltétel alapján

$$(A \cup B) \cap \text{Sep}(A \cup B) \supseteq A \cap \text{Sep } A \cap \text{Sep } B = \text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset.$$

Következésképp $(A \cup B) \cap \text{Sep}(A \cup B) \neq \emptyset$.

A szeparátor-kizáró A részalmazra vonatkozó megállapítás esetén \overline{A} szeparátor-tartalmazó. Mivel a $\text{Sep } \overline{A} \cap \text{Sep } \overline{B} = \text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset$ feltétel teljesül, \overline{A} -ra alkalmazhatjuk az imént belátott állítást. Tehát $\overline{A} \cup \overline{B}$ szeparátor-tartalmazó és a szeparátora nem üres. Következésképp $A \cap B = \overline{\overline{A} \cup \overline{B}}$ szeparátor-kizáró és $\text{Sep}(A \cap B) = \text{Sep}(\overline{\overline{A} \cup \overline{B}}) = \text{Sep}(\overline{A} \cup \overline{B}) \neq \emptyset$. □

1.3 Következmény. Az iménti tételbeli jelölésekkel, ha A szeparátor-tartalmazó és B szeparátor-kizáró részalmaz úgy, hogy $\text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset$, akkor $A \cup B$ szeparátor-tartalmazó és $A \cap B$ szeparátor-kizáró részalmaz, és egyik szeparátora sem üres.

1.6 Tétel. Legyen A és B egy S félcsoporth részalmazai úgy, hogy $\text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset$. Ekkor, ha A és B is szeparátor-tartalmazó [-kizáró], akkor $A \cap B$ és $[A \cup B]$ is szeparátor-tartalmazó [-kizáró] részalmaz S -nek és a szeparátora nem üres.

Bizonyítás. Az 1.3 Tétel alapján a szeparátor-tartalmazó A és B részhalmazokra vonatkozó megállapítás igaz lesz, ha belátjuk, hogy $(A \cap B) \cap \text{Sep}(A \cap B) \neq \emptyset$. Az 1.1 Tétel, a $\text{Sep } A \subseteq A$, a $\text{Sep } B \subseteq B$ és a $\text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset$ feltétel alapján

$$(A \cap B) \cap \text{Sep}(A \cap B) = (A \cap B) \cap \text{Sep}(\overline{A \cap B}) = (A \cap B) \cap \text{Sep}(\overline{A} \cup \overline{B}) \supseteq \\ A \cap B \cap \text{Sep } \overline{A} \cap \text{Sep } \overline{B} = A \cap B \cap \text{Sep } A \cap \text{Sep } B = \text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset .$$

Következésképp $(A \cap B) \cap \text{Sep}(A \cap B) \neq \emptyset$.

A szeparátor-kizáró A és B részhalmazokra vonatkozó megállapítás esetén \overline{A} és \overline{B} szeparátor-tartalmazóak. Erre alkalmazhatjuk az imént belátott állítást, mert a $\text{Sep } \overline{A} \cap \text{Sep } \overline{B} = \text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset$ feltétel teljesül. Így $\overline{A} \cap \overline{B}$ szeparátor-tartalmazó és a szeparátora nem üres. Következésképp $A \cup B = \overline{\overline{A} \cap \overline{B}}$ szeparátor-kizáró és $\text{Sep}(A \cup B) = \text{Sep}(\overline{\overline{A} \cap \overline{B}}) = \text{Sep}(\overline{A} \cap \overline{B}) \neq \emptyset$. \square

1.4 Következmény. Legyen A és B egy S félcsoport részhalmazai, amelyekre igaz, hogy $\text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset$. Ekkor, ha A szeparátor-tartalmazó, akkor $B \setminus A$ szeparátor-kizáró részhalmaza S -nek és a szeparátora nem üres.

1.5 Következmény. Legyen A és B egy S félcsoport részhalmazai, amelyekre igaz, hogy $\text{Sep } A \cap \text{Sep } B \neq \emptyset$. Ekkor, ha A szeparátor-tartalmazó és B szeparátor-kizáró, akkor a B részhalmaz két szeparátor-kizáró részhalmaz uniója: $B = (B \setminus A) \cup (B \cap A)$.

1.7 Tétel. Ha egy félcsoport A részhalmazára $\text{Sep } A \neq \emptyset$, akkor

$$\text{Sep } \text{Sep } A \subseteq \text{Sep } A .$$

Bizonyítás. Legyen A egy félcsoport részhalmaza. Feltesszük, hogy $\text{Sep } \text{Sep } A \neq \emptyset$. Most vesszük $\text{Sep } \text{Sep } A$ egy t elemét, s belátjuk, hogy $t \in \text{Sep } A$.

Vegyük az A egy tetszőleges a elemét. Ekkor minden $x \in \text{Sep } A$ esetén $xt \in \text{Sep } A$, s emiatt $xat \in A$. Most vizsgáljuk ta helyét. Ha $ta \in \overline{A}$ igaz, akkor $x \in \text{Sep } A$ miatt $xat \in \overline{A}$ igaz, és ez ellentmondás, így $ta \in A$ az igaz. Ugyanígy $at \in A$.

Vegyük az \overline{A} egy tetszőleges b elemét. Ekkor minden $x \in \text{Sep } A$ esetén $xt \in \text{Sep } A$, s emiatt $xtb \in \overline{A}$. Most vizsgáljuk tb helyét. Ha $tb \in A$ igaz, akkor $x \in \text{Sep } A$ miatt $xtb \in A$ igaz, és ez ellentmondás, így $tb \in \overline{A}$ az igaz. Ugyanígy $bt \in \overline{A}$.

A szeparátor definíciója alapján $t \in \text{Sep } A$. Következésképp $\text{Sep } \text{Sep } A \subseteq \text{Sep } A$. \square

1.6 Következmény. Ha egy félcsoport A részhalmazára $\text{Sep } A$ minimális részfélcsoport, akkor $\text{Sep } \text{Sep } A = \emptyset$ vagy $\text{Sep } \text{Sep } A = \text{Sep } A$.

1.3 Unitér részfélcsoporthok és prímeállok

1.4 Definíció. Egy S félcsoporth U részfélcsoporthjára azt mondjuk, hogy unitér, ha $ab, a \in U \Rightarrow b \in U$ és $ab, b \in U \Rightarrow a \in U$. Másképpen U unitér, ha $ab \in U \Rightarrow a, b \in U$ vagy $a, b \in \bar{U}$.

1.8 Tétel. Egy S félcsoporth A részfélcsoporthjára a következő két feltétel ekvivalens:

1. $A = \text{Sep } A$
2. A unitér részfélcsoporthja S -nek.

Bizonyítás. 1. \Rightarrow 2.: Legyen A egy S félcsoporth részfélcsoporthja, amelyre $A = \text{Sep } A$. Ha $a \in A$ és $b \in \bar{A}$, vagy $a \in \bar{A}$ és $b \in A$, akkor $ab \in \bar{A}$. Emiatt igaz, hogy $ab \in A \Rightarrow a, b \in A$ vagy $a, b \in \bar{A}$, vagyis A unitér részfélcsoporthja S -nek.

2. \Rightarrow 1.: Legyen A egy S félcsoporth unitér részfélcsoporthja. Ha $a \in A$, akkor $aA \subseteq A$ és $Aa \subseteq A$, mert A részfélcsoporth S -ben. Továbbá $a\bar{A} \subseteq \bar{A}$ és $\bar{A}a \subseteq \bar{A}$, mert A unitér S -ben. Ezek szerint $a \in \text{Sep } A$, vagyis $A \subseteq \text{Sep } A$, s így az 1.3 Tétel szerint $A = \text{Sep } A$. \square

1.5 Definíció. Egy S félcsoporth P ideálját prímeálknak nevezzük, ha $P \neq S$ és $ab \in P \Rightarrow a \in P$ vagy $b \in P$.

1.9 Tétel. Egy S félcsoporth P részfélcsoporthja esetén az S -ben a következő igaz:

$$P \text{ prímeál} \Leftrightarrow \bar{P} \text{ unitér részfélcsoporth} .$$

Bizonyítás. \Rightarrow : Az 1.3 Megjegyzés alapján az S félcsoporth minden $P \neq S$ ideáljára $\text{Sep } P \subseteq \bar{P}$. Definíció alapján pedig $\bar{P}P \subseteq P$ és $P\bar{P} \subseteq P$ is igaz. Tegyük fel, hogy P prímeál S -ben. Ekkor igaz, hogy $\bar{P}\bar{P} \subseteq \bar{P}$. Az utóbbi három tartalmazásból következik, hogy $\bar{P} \subseteq \text{Sep } P = \text{Sep } \bar{P}$. Az 1.3 Tétel alapján $\bar{P} = \text{Sep } \bar{P}$, és ebből az 1.8 Tétel miatt következik, hogy \bar{P} unitér részfélcsoporth S -ben.

\Leftarrow : Visszafelé legyen P egy részfélcsoporth S -ben, amelyre \bar{P} unitér részfélcsoporth ugyanitt. Ekkor az 1.8 Tétel miatt $\bar{P} = \text{Sep } \bar{P} = \text{Sep } P$. Vegyük az S egy tetszőleges t elemét. Ha $t \in \bar{P}$, akkor minden $p \in P$ esetén $pt \in P$ és $tp \in P$, mivel $\bar{P} = \text{Sep } P$. Ha pedig $t \in P$, akkor minden $p \in P$ esetén $pt \in P$ és $tp \in P$, mivel P részfélcsoporth. Következésképp P ideál S -ben, hiszen minden $t \in S$ esetén $tP \subseteq P$ és $Pt \subseteq P$. Valamint \bar{P} részfélcsoporthságát felhasználva [8, 9] alapján P prímeál lesz. \square

1.6 Definíció. Egy S félcsoporth $M \neq S$ ideálját maximális ideálknak nevezzük, ha S minden A ideálja esetén $M \subseteq A \subseteq S \Rightarrow M = A$ vagy $A = S$.

1.10 Tétel. Legyen I maximális ideál egy S félcsoporthban. Ha I maximális részfélcsoporthja S -nek és $\text{Sep } I \neq \emptyset$, akkor I prímeál.

Bizonyítás. Legyen I egy maximális ideál S -ben. Az 1.2 Tétel miatt $I \cup \text{Sep } I$ részfélcsoport S -ben, és az 1.3 Megjegyzés miatt $I \cap \text{Sep } I = \emptyset$. Következésképp $I \subset I \cup \text{Sep } I$. Mivel I maximális részfélcsoport is S -ben, ezért $I \cup \text{Sep } I = S$, amiből $\bar{I} = \text{Sep } I = \text{Sep } \bar{I}$. Felhasználva az 1.8 Tételt \bar{I} unitér részfélcsoport S -ben, s emiatt az 1.9 Tétel szerint I prímiál.

□

1.4 Szeparátorok szabad félcsoportokban

Ebben a részben többször használjuk a következő lemma eredményét.

1.1 Lemma. [8, 9] §9.1

Egy S szabad félcsoport T részfélcsoportja pontosan akkor szabad részfélcsoport, ha $sT \cap T \neq \emptyset$ és $Ts \cap T \neq \emptyset$ esetén $s \in T$ minden $s \in S$ elemre.

1.11 Tétel. Egy szabad félcsoport esetén, annak minden szabad részfélcsoportja szeparátor-tartalmazó.

Bizonyítás. Legyen T egy szabad részfélcsoport egy S szabad félcsoportban. Feltehetjük, hogy $\text{Sep } T \neq \emptyset$. Legyen s egy tetszőleges elem $\text{Sep } T$ -ben. Ekkor definíció szerint $sT \subseteq T$ és $Ts \subseteq T$. Következésképp $sT \cap T \neq \emptyset$ és $Ts \cap T \neq \emptyset$, amiből 1.1 Lemma szerint $s \in T$ következik, vagyis $\text{Sep } T \subseteq T$.

□

1.12 Tétel. Egy szabad félcsoport esetén, annak minden szabad részfélcsoportjának szeparátora szabad, kivéve, ha üres.

Bizonyítás. Legyen T egy szabad részfélcsoport egy S szabad félcsoportban, amelyre $\text{Sep } T \neq \emptyset$. Legyen s tetszőleges elem S -ben, amelyre $s(\text{Sep } T) \cap \text{Sep } T \neq \emptyset$ és $(\text{Sep } T)s \cap \text{Sep } T \neq \emptyset$. Ekkor $sT \cap T \neq \emptyset$ és $Ts \cap T \neq \emptyset$, mert az 1.11 Tétel szerint $\text{Sep } T \subseteq T$. Ebből pedig $s \in T$ következik az 1.1 Lemma alapján.

Belátjuk, hogy $s \in \text{Sep } T$. Mivel $s \in T$, így $sT \subseteq T$ és $Ts \subseteq T$. A további feltételekhez legyen t tetszőleges elem \bar{T} -ben. A $(\text{Sep } T)s \cap \text{Sep } T \neq \emptyset$ feltevés miatt létezik $m_1, m_2 \in \text{Sep } T \subseteq T$, amelyekre $m_1s = m_2$. Definíció szerint $m_2t \in \bar{T}$. Tegyük fel, hogy $st \in T$. Ekkor $m_2t = (m_1s)t = m_1(st) \in T$, s ez ellentmond annak, hogy $m_2t \in \bar{T}$. Tehát $s\bar{T} \subseteq \bar{T}$ és hasonlóan $\bar{T}s \subseteq \bar{T}$. Következésképp $s \in \text{Sep } T$.

Megmutattuk, hogy a $s(\text{Sep } T) \cap \text{Sep } T \neq \emptyset$ és $(\text{Sep } T)s \cap \text{Sep } T \neq \emptyset$ feltételek teljesülése esetén $s \in \text{Sep } T$ minden $s \in S$ elemre. Emiatt az 1.1 Lemma alapján $\text{Sep } T$ szabad részfélcsoport S -ben.

□

1.13 Tétel. Egy S szabad félcsoport bármely $T \neq \emptyset$ részhalmazára a következő két feltétel ekvivalens:

1. T szabad részfélcsoport, melyre igaz, hogy minden $t \in T$ és $s \in S$ esetén

$$tst \in T \Rightarrow ts \in T \text{ és } st \in T;$$
2. $T = \text{Sep } T$.

Bizonyítás. 1. \Rightarrow 2.: Ha az 1. feltétel teljesül egy $T \neq \emptyset$ részhalmazra, akkor az 1.11 Tétel miatt elég megmutatni, hogy $T \subseteq \text{Sep } T$. Legyen T egy tetszőleges eleme t . Ekkor $tT \subseteq T$ és $Tt \subseteq T$, mivel T részfélcsoport. Most legyen s a \bar{T} egy eleme. Erre kell, hogy $ts \in \bar{T}$ és $st \in \bar{T}$ igazak legyenek. Ha feltesszük, hogy $ts \in T$ vagy $st \in T$, akkor $tst \in T$, mert $t \in T$. Ekkor viszont az 1. feltétel miatt $ts \in T$ és $st \in T$ igaz, ami alapján $Ts \cap T \neq \emptyset$ és $sT \cap T \neq \emptyset$. Az 1.1 Lemma szerint így $s \in T$, ami ellentmond annak, hogy $s \in \bar{T}$. Következésképp $ts \in \bar{T}$ és $st \in \bar{T}$, vagyis $t \in \text{Sep } T$ minden $t \in T$ esetén, s így $T \subseteq \text{Sep } T$.

2. \Rightarrow 1.: Ha a 2. feltétel teljesül egy $T \neq \emptyset$ részhalmazra, akkor az 1.1 Megjegyzés miatt T részfélcsoport S -ben. Legyen s tetszőleges elem S -ben, amelyre $sT \cap T \neq \emptyset$ és $Ts \cap T \neq \emptyset$. Tegyük fel, hogy $s \in \bar{T}$. Ekkor $sT = s(\text{Sep } T) = s(\text{Sep } \bar{T}) \subseteq \bar{T}$, és így $sT \cap T = \emptyset$, ami ellentmondás, tehát $s \in T$. Következésképp T szabad részfélcsoport az 1.1 Lemma miatt. Most legyen $t \in T$ és $s \in S$ olyanok, hogy $tst \in T$. Mivel $T = \text{Sep } T$, ezért az 1.8 Tétel alapján T unitér részfélcsoport S -ben, és így $t \in T$ miatt $st, ts \in T$. \square

1.14 Tétel. Legyen S egy szabad félcsoport, melynek A egy olyan részfélcsoportja, hogy $A^n \subseteq \text{Sep } A$ valamilyen n pozitív egészre. Ekkor A szabad részfélcsoport.

Bizonyítás. Legyen $s \in S$ tetszőleges elem úgy, hogy $sA \cap A \neq \emptyset$ és $As \cap A \neq \emptyset$. Ekkor létezik egy $a \in A$ elem, amelyre $sa \in A$. Mivel A részfélcsoport, ezért $sa^n \in A$. Így $s \in A$, mivel $a^n \in A^n \subseteq \text{Sep } A$. Az 1.1 Lemma miatt pedig A szabad részfélcsoport S -ben. \square

2. fejezet

A szeparátor kapcsolata monoid-kongruenciákkal

Ebben a fejezetben Nagy Attila On monoid congruences of commutative semigroups című cikkében közölt eredményeket ismertetjük részletesen ([2]). A szeparátor segítségével körülírjuk a kommutatív félcsoportok monoid-kongruenciáit. Többek között megmutatjuk, hogy kommutatív félcsoportnak akkor és csak akkor van nem-univerzális monoid-kongruenciája, ha van nem üres szeparátorú nem triviális rész-halmaza. Ezután kitérünk Nagy Attila On commutative monoid congruences of semigroups című cikkének eredményeire is ([3]).

2.1 Kommutatív félcsoportok monoid-kongruenciái

Legyen S egy félcsoport és H ennek egy részhalmaza. Ekkor [8, 9] alapján bevezetünk jelöléseket a következő relációkhoz:

$$a \in S \text{ esetén } H \dots a = \{(x, y) \in S \times S \mid xay \in H\} ,$$

$$P_H = \{(a, b) \in S \times S \mid H \dots a = H \dots b\} .$$

P_H a H részhalmaz által generált főkongruencia.

Legyen $\{H_i, i \in I\}$ egy S félcsoport nem üres részhalmazainak egy családja, és legyen $H = \bigcap_{i \in I} \text{Sep } H_{i \in I}$. Ekkor jelölje a $\{H_i, i \in I\}$ családot a $(H; H_i, I)$ formula. Egy $(H; H_i, I)$ család esetén legyen $P(H; H_i, I)$ a következő reláció S -en:

$$P(H; H_i, I) = \{(a, b) \in S \times S \mid H_i \dots a = H_i \dots b \quad \forall i \in I\} .$$

Könnyen belátható, hogy $P(H; H_i, I)$ kongruencia-reláció S -en.

2.1 Tétel. Legyen S egy félcsoport és ρ ennek egy kongruenciája. Ha $\{S_k, k \in K\}$ az S az iménti ρ szerinti kongruencia-osztályainak egy halmaza, akkor $\cup_{k \in K} S_k$ vagy üres vagy S -beli ρ kongruencia-osztályok uniója.

Bizonyítás. Legyen $\{S_k, k \in K\}$ az S -nek ρ szerinti kongruencia-osztályainak egy halmaza, és legyen $U = \cup_{k \in K} S_k$. Feltehetjük, hogy $\text{Sep } U \neq \emptyset$ és $\text{Sep } U \neq S$. Legyen $a, b \in S$ úgy, hogy $a \in \text{Sep } U$ és $b \notin \text{Sep } U$. Ilyen elempár létezik a feltétel miatt, és erre belátjuk, hogy $(a, b) \notin \rho$. Mivel $b \notin \text{Sep } U$, ezért a következő négy feltételből legalább az egyik igaz: $bU \not\subseteq U$, $Ub \not\subseteq U$, $b\bar{U} \not\subseteq \bar{U}$, $\bar{U}b \not\subseteq \bar{U}$.

Például $bU \not\subseteq U$ esetén létezik $c \in U$, amelyre $bc \notin U$. Ekkor $abc \notin U$, mivel $a \in \text{Sep } U$. Mivel $\text{Sep } U$ részfélcsoport S -ben, így $aa \in \text{Sep } U$. Ekkor $aac \in U$, mivel $c \in U$. Következésképp $(a, b) \notin \rho$, mert $(aac, abc) \notin \rho$, hiszen U éppen S -beli ρ kongruencia-osztályok uniója. Hasonló úton ugyanehhez a következtetéshez jutunk, ha a másik három feltétel valamelyike teljesül. Beláttuk, hogy $a \in \text{Sep } U$ és $b \notin \text{Sep } U \Rightarrow (a, b) \notin \rho$, ami alapján $\text{Sep } U$ éppen S -beli ρ kongruencia-osztályok uniója. \square

2.2 Tétel. Legyen S egy félcsoport és H ennek egy részfélcsoportja. Ha $(H; H_i, I)$ az S részhalmazainak egy nem üres családja, akkor $P(H; H_i, I)$ egy kongruencia S -en úgy, hogy minden $i \in I$ esetén a H_i részhalmazok és a H is előáll S -beli $P(H; H_i, I)$ kongruencia-osztályok uniójaként.

Bizonyítás. Könnyen megmutatható, hogy $P(H; H_i, I)$ kongruencia S -en. Vegyünk egy tetszőleges $i \in I$ elemet, majd legyenek $x, y \in S$ olyanok, hogy $x \in H_i$, de $y \notin H_i$, valamint legyen $h \in H$. Mivel $H \subseteq \text{Sep } H_i$, ezért $hxx \in H_i$ és $hyh \notin H_i$. Emiatt $(x, y) \notin P(H; H_i, I)$, és így H_i éppen S -beli $P(H; H_i, I)$ kongruencia-osztályok uniója.

Most megmutatjuk, hogy H is S -beli $P(H; H_i, I)$ kongruencia-osztályok uniója. Ehhez legyen $h \in H$ és $g \in \bar{H}$ tetszőlegesek. Ekkor létezik egy $j \in I$, amelyre $g \notin \text{Sep } H_j$. Emiatt a következő négy feltételből legalább az egyik igaz: $gH_j \not\subseteq H_j$, $H_jg \not\subseteq H_j$, $g\bar{H}_j \not\subseteq \bar{H}_j$, $\bar{H}_jg \not\subseteq \bar{H}_j$.

Például $gH_j \not\subseteq H_j$ esetén létezik $b \in H_j$, amelyre $gb \notin H_j$. Ekkor úgy, mint a 2.1 Tétel bizonyításában, adódik, hogy $hgb \notin H_j$, de $hbb \in H_j$. Tehát $(g, h) \notin P(H; H_i, I)$. Hasonló úton ugyanehhez a következtetéshez jutunk, ha a másik három feltétel valamelyike teljesül. Beláttuk, hogy

$$h \in H \quad \text{és} \quad g \in \bar{H} \quad \Rightarrow \quad (h, g) \notin P(H; H_i, I) ,$$

ami alapján H éppen S -beli $P(H; H_i, I)$ kongruencia-osztályok uniója. \square

2.3 Tétel. Legyen S egy kommutatív félcsoport és H ennek egy részfélcsoportja. Ha $(H; H_i, I)$ az S részhalmazainak egy nem üres családja, akkor $P(H; H_i, I)$ egy monoid-kongruencia S -en úgy, hogy H az egységeleme az $S/P(H; H_i, I)$ faktorfélcsoportnak.

Megfordítva pedig egy kommutatív félcsoport minden monoid-kongruenciája előállítható az iménti módon.

Bizonyítás. Legyen S egy kommutatív félcsoport és H ennek egy részfélcsoportja. Tegyük fel, hogy $(H; H_i, I)$ nem üres. Ekkor a 2.2 Tétel miatt S -beli $P(H; H_i, I)$ kongruencia-osztályok uniójaként előáll a H . Legyen $a, b \in H$ tetszőlegesen, amelyekre megmutatjuk, hogy $(a, b) \in P(H; H_i, I)$. Ehhez legyen $i \in I$ és $x, y \in S$. Legyen $xay \in H_i$. Ekkor $yxax \in H_i$ és emiatt $yx \in H_i$, mivel S kommutatív és $a \in H \subseteq \text{Sep } H_i$. Így $yx \in H_i$, amiből $xy \in H_i$. Vagyis $(a, b) \in P(H; H_i, I)$ igaz, tehát a H egy S -beli $P(H; H_i, I)$ kongruencia-osztály.

Most belátjuk, hogy H az $S/P(H; H_i, I)$ faktorfélcsoport egységeleme. Vegyünk egy S_k tetszőleges S -beli $P(H; H_i, I)$ kongruencia-osztályt, és ennek egy $u \in S_k$ elemét. Célunk, hogy $\forall a \in H$ esetén $ua \in S_k$. Ehhez legyen $i \in I$ és $x, y \in S$. Ekkor $xuy \in H_i \Leftrightarrow xuy = xuya \in H_i$, mivel S kommutatív és $a \in H \subseteq \text{Sep } H_i$. Tehát $(u, ua) \in P(H; H_i, I)$, vagyis $ua \in S_k$. Következésképp H az egységeleme az $S/P(H; H_i, I)$ faktorfélcsoportnak.

A megfordítás bizonyításához legyen S egy kommutatív félcsoport és ρ ennek egy monoid-kongruenciája. Jelölje H az S/ρ faktorfélcsoport egységelemét. Legyen $M = \bigcap_{k \in K} \text{Sep } S_k$, ahol $\{S_k, k \in K\}$ az összes S -beli ρ kongruencia-osztályt tartalmazó halmaz. Világos, hogy $H \subseteq M$. Belátjuk, hogy $H = M$. Tegyük fel indirekt módon, hogy $H \subsetneq M$. Legyen $a \in H$ és $b \in M \setminus H$ tetszőlegesen. Ekkor létezik $k_0 \in K$, hogy $b \in S_{k_0}$. Mivel $b \in M \subseteq \text{Sep } S_{k_0}$, így $\text{Sep } S_{k_0} \cap S_{k_0} \neq \emptyset$, és az 1.3 Tétel miatt $\text{Sep } S_{k_0} \subseteq S_{k_0}$. Az előzőekből $H \subsetneq M \subseteq \text{Sep } S_{k_0} \subseteq S_{k_0}$, és így $H = S_{k_0}$, mert H és S_{k_0} is egy-egy S -beli ρ kongruencia-osztály. Az ellentmondás onnan is jön, hogy $b \in S_{k_0}$ -ből $b \in H$ következik. Vagyis $H = M$. Következésképp kapjuk a $P(H; S_k, K)$ kongruenciát.

Megmutatjuk, hogy $P(H; S_k, K) = \rho$. Először kell, hogy $P(H; S_k, K) \subseteq \rho$. Ehhez legyen $a, b \in S$ elempár, amelyre $(a, b) \in P(H; S_k, K)$. Természetesen adódik $m, n \in K$ indexek, hogy $a \in S_m$ és $b \in S_n$. Mivel H az S/ρ faktorfélcsoport egységeleme, ezért $hah \in S_m$ és $hbh \in S_n$ tetszőleges $h \in H$ esetén. Ha $n \neq m$, akkor a jelölések alapján $(h, h) \in S_m \dots a$, de $(h, h) \notin S_m \dots b$, mert $hbh \notin S_m$. Tehát $S_m \dots a \neq S_m \dots b$, s így $(a, b) \notin P(H; S_k, K)$, ami ellentmondás, vagyis $n = m$ lesz. Így pedig $a, b \in S_m = S_n$, amiből következik, hogy $(a, b) \in \rho$. Tehát $P(H; S_k, K) \subseteq \rho$. Mivel $(a, b) \in \rho$ esetén $(xay, xby) \in \rho$ bármilyen $x, y \in S$ elempárra, ezért $S_k \dots a = S_k \dots b$ minden $k \in K$ indexre, vagyis $(a, b) \in P(H; S_k, K)$. Következésképp $\rho \subseteq P(H; S_k, K)$. Összegezve pedig $\rho = P(H; S_k, K)$. \square

2.1 Következmény. Legyen S egy kommutatív félcsoport és H ennek egy részhalmaza. Ekkor P_H egy monoid-kongruencia S -en úgy, hogy $\text{Sep } H$ az egységeleme a S/P_H faktorfélcsoportnak.

2.4 Tétel. Legyen S egy kommutatív félcsoport és H ennek egy részfélcsoportja. Ha ρ egy monoid-kongruencia S -en úgy, hogy H az S/ρ faktorfélcsoport egységeleme, akkor $P(H; H_i, I) \subseteq \rho \subseteq P_H$, ahol $\{H_i, i \in I\}$ legyen S azon H_i részhalmazainak családja, melyre $H \subseteq \text{Sep } H_i$ ($i \in I$).

Bizonyítás. Legyen S egy kommutatív félcsoport és ezen ρ egy monoid-kongruencia. Legyen $H \subseteq S$ az egységeleme az S/ρ faktorfélcsoportnak. Ekkor H nyilván unitér részfélcsoportja S -nek, és az 1.8 Tétel miatt $H = \text{Sep } H$. Ebből következik, hogy $H = \bigcap_{i \in I} \text{Sep } H_i$, ahol $\{H_i, i \in I\}$ az S azon részhalmazainak családja, amelyekre $H \subseteq \text{Sep } H_i$. Így definiáltuk S -en a $P(H; H_i, I)$ kongruenciát. Legyen $\{S_k, k \in K\}$ az összes S -beli ρ kongruencia-osztály családja. A 2.3 Tétel miatt $\rho = P(H; S_k, K)$. Mivel $H \in (H; S_k, K) \subseteq (H; H_i, I)$, így megkapjuk, hogy $P(H; H_i, I) \subseteq \rho \subseteq P_H$. \square

2.2 Következmény. Egy S kommutatív félcsoportban a következők ekvivalensek:

1. \exists nem univerzális monoid-kongruencia,
2. $\exists \emptyset \subset A \subset S$ részhalmaz, amelyre $\text{Sep } A \neq \emptyset$.

Bizonyítás. 1. \Rightarrow 2.: Legyen ρ egy nem univerzális monoid-kongruencia az S kommutatív félcsoporton, és legyen A az az S -beli ρ kongruencia-osztály, amely az S/ρ faktorfélcsoport egységeleme. Ekkor $\emptyset \subset A \subset S$, és mivel $A \subseteq \text{Sep } A$, így $\text{Sep } A \neq \emptyset$.

2. \Leftarrow 1.: Legyen A az S kommutatív félcsoport részhalmaza, amelyre $\emptyset \subset A \subset S$ és $\text{Sep } A \neq \emptyset$. Az 1.3 Tétel miatt $\text{Sep } A \subseteq A$ vagy $\text{Sep } A \subseteq \bar{A}$, és így $\text{Sep } A \neq S$. A 2.3 Tétel alapján $\text{Sep } A$ az egységeleme az S/P_A faktorfélcsoportnak, és P_A pedig egy nem univerzális monoid-kongruencia S -en. \square

2.2 Félcsoportok kommutatív monoid-kongruenciái

2.1 Definíció. Egy S félcsoport A részhalmazát mediális részhalmaznak nevezzük, ha

$$\forall a, b, x, y \in S \quad \text{esetén} \quad xaby \in A \Leftrightarrow xbay \in A.$$

2.5 Tétel. Legyen $\{A_i, i \in I\}$ egy S félcsoport mediális részhalmazainak egy családja úgy, hogy $A = \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i$ nem üres. Ekkor $P(A; A_i, I)$ egy kommutatív monoid-kongruencia S -en úgy, hogy az $S/P(A; A_i, I)$ faktorfélcsoport egységeleme az A lesz.

Megfordítva pedig egy félcsoport minden kommutatív monoid-kongruenciája előállítható az iménti módon.

Bizonyítás. Legyen $\{A_i, i \in I\}$ egy S félcsoport mediális részhalmozainak egy családja úgy, hogy $A = \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i$ nem üres. Mivel $xaby \in A_i \Leftrightarrow xbay \in A_i$ minden $a, b, x, y \in S$ és $i \in I$ esetén, ezért $P(A; A_i, I)$ kommutatív kongruencia S -en. Legyen $a, b \in S$ tetszőleges elempár, amelyre létezik $i \in I$ úgy, hogy $a \in A_i$ és $b \notin A_i$. Ekkor minden $g, h \in A$ elempárra $gah \in A_i$ és $gbh \notin A_i$, vagyis $(a, b) \notin P(A; A_i, I)$. Emiatt A_i minden $i \in I$ esetén $P(A; A_i, I)$ -osztályok uniójaként áll elő.

Most legyenek $a, b \in A$ tetszőlegesek. Tegyük fel, hogy $xay \in A_i$ valamilyen $i \in I$ és $x, y \in S$ elemekre. Mivel $b \in \text{Sep } A_i$, ezért $xayb \in A_i$. Felhasználva, hogy A_i mediális részhalmoz S -ben, $xyab \in A_i$ is igaz, és így $xy \in A_i$, mert $ab \in \text{Sep } A_i$. Hasonlóan következnek, hogy $xyba, xbya, xby \in A_i$, hiszen $ba \in \text{Sep } A_i$, az A_i még mindig mediális és $a \in \text{Sep } A_i$. Így pedig $(a, b) \in P(A; A_i, I)$.

Most legyen úgy, hogy $a \in A$, de $b \notin A$. Ekkor létezik $j \in I$, hogy $b \notin \text{Sep } A_j$, vagyis négy eset lehetséges: $bA_j \not\subseteq A_j$, $A_jb \not\subseteq A_j$, $b\overline{A_j} \not\subseteq \overline{A_j}$, $\overline{A_j}b \not\subseteq \overline{A_j}$. Vegyük az első esetet, miszerint $bA_j \not\subseteq A_j$. Ekkor létezik $c \in A_j$, hogy $bc \notin A_j$, és így $abc \notin A_j$. Ellenben $aac \in A_j$, vagyis $(a, b) \notin P(A; A_i, I)$. Ugyanezt kapjuk a másik három esetben. Így A egy $P(A; A_i, I)$ -osztály.

Legyenek $a \in A$ és $s \in S$ tetszőlegesek. Ekkor minden $x, y \in S$ esetén

$$xsay \in A_i \Leftrightarrow xsaya \in A_i \Leftrightarrow xsyaa \in A_i \Leftrightarrow xsy \in A_i .$$

Így $(sa, s) \in P(A; A_i, I)$. Hasonlóan adódik, hogy $(as, s) \in P(A; A_i, I)$. Tehát A az egységelem az $S/P(A; A_i, I)$ faktorfélcsoportban. Következésképp $P(A; A_i, I)$ kommutatív monoid-kongruencia S -en.

Megfordítva legyen σ egy kommutatív monoid-kongruencia S -en. Jelölje A az S/σ faktorfélcsoport egységelemét, és legyen $\{A_i, i \in I\}$ az S -beli σ -osztályok családja. Világos, hogy A_i minden $i \in I$ esetén mediális részhalmoz S -ben. Legyen $a \in A$ tetszőleges. Mivel $aA_i \subseteq A_i$ és $A_i a \subseteq A_i$, ezért minden $i \in I$ esetén $a \in \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i$, vagyis $A \subseteq \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i$.

Tegyük fel, hogy létezik $b \in S$, amelyre $b \in (\bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i) \setminus A$. Kell léteznie egy $j \in I$ indexnek, amelyre $b \in A_j \neq A$, vagyis $A_j \cap \text{Sep } A_j \neq \emptyset$. Ekkor az 1.3 Tétel miatt $\text{Sep } A_j \subseteq A_j$, amiből $A \subseteq A_j$ következik, ami ellentmondás, tehát $A = \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i$.

Azt már beláttuk, hogy A_i minden $i \in I$ esetén $P(A; A_i, I)$ -osztályok uniójaként áll elő, vagyis $P(A; A_i, I) \subseteq \sigma$. Valamint mivel A_i minden $i \in I$ esetén egy-egy σ -osztály, ezért világos, hogy $\sigma \subseteq P(A; A_i, I)$. Következésképp $\sigma = P(A; A_i, I)$. \square

2.2 Definíció. Egy S félcsoport A részhalmozát reflexív részhalmoznak nevezzük, ha

$$\forall a, b \in S \quad \text{esetén} \quad ab \in A \quad \Rightarrow \quad ba \in A .$$

2.3 Következmény. Egy S félcsoport bármely A mediális részalmazára $\text{Sep } A$ vagy üres vagy reflexív unitér részfélcsoportja S -nek.

Bizonyítás. Vegyünk egy S félcsoportot és annak egy A mediális részalmazát, amelyben $\text{Sep } A \neq \emptyset$. A 2.5 Tétel miatt P_A kommutatív monoid-kongruenciája S -nek úgy, hogy $\text{Sep } A$ az egységeleme az S/P_A faktorfélcsoportnak. Ekkor $\text{Sep } \text{Sep } A = \text{Sep } A$, így az 1.8 Tétel miatt $\text{Sep } A$ unitér részfélcsoport S -ben. Felhasználva P_A kommutativitását $\text{Sep } A$ reflexív is. \square

2.3 Definíció. [10]

Egy S félcsoportot permutatív félcsoportnak nevezünk, ha létezik egy $n \geq 2$ egész szám és egy σ nem-identikus permutáció az $\{1, 2, \dots, n\}$ halmazon, hogy S minden x_i ($i \in \{1, 2, \dots, n\}$) elemére $x_1 x_2 \cdots x_n = x_{\sigma(1)} x_{\sigma(2)} \cdots x_{\sigma(n)}$.

2.1 Megjegyzés. Nyilvánvalóan minden permutatív monoid kommutatív.

Most permutatív félcsoportok monoid-kongruenciáit vizsgáljuk. Ehhez szükségünk van a következő lemmára.

2.1 Lemma. [11]

Legyen S egy permutatív félcsoport. Ekkor létezik egy pozitív egész k , hogy

$$\forall u, v \in S^k \quad \text{és} \quad \forall x, y \in S \quad \text{esetén} \quad uxyv = uyxv .$$

2.6 Tétel. Legyen $\{A_i, i \in I\}$ egy permutatív S félcsoport részalmazainak egy családja úgy, hogy $A = \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i$ nem üres. Ekkor $P(A; A_i, I)$ egy monoid-kongruencia S -en úgy, hogy az $S/P(A; A_i, I)$ faktorfélcsoport egységeleme az A lesz.

Megfordítva pedig egy permutatív félcsoport minden monoid-kongruenciája előállítható az iménti módon.

Bizonyítás. Legyen S egy permutatív félcsoport. Ekkor a 2.1 miatt létezik egy pozitív egész k , hogy minden $u, v \in S^k$ és minden $x, y \in S$ esetén $uxyv = uyxv$. Legyen X egy nem üres részalmaz S -ben, amelyre $\text{Sep } X \neq \emptyset$. Legyenek $u, v, x, y \in S$ olyanok, hogy $uxyv \in X$. Ekkor

$$(t^{k-1}u)yx(vt^{k-1}) = (t^{k-1}u)xy(vt^{k-1}) \in X ,$$

amiből $uyxv \in X$ következik. Tehát X mediális részalmaz S -nek.

Legyen $\{A_i, i \in I\}$ az S részalmazainak egy családja úgy, hogy $A = \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i$ nem üres. A_i minden $i \in I$ esetén mediális részalmaz a fentiek miatt, és így a 2.5 Tétel miatt $P(A; A_i, I)$ (kommutatív) monoid-kongruencia S -en, és A az egységelem az $S/P(A; A_i, I)$ -ban.

A megfordítás világos a 2.5 Tétel alapján. \square

2.4 Következmény. Egy S permutatív félcsoport bármely A részhalmazára $\text{Sep } A$ vagy üres vagy reflexív unitér részfélcsoportja S -nek.

Bizonyítás. Legyen S egy permutatív félcsoport és A ennek egy részhalmaza, amelyre $\text{Sep } A \neq \emptyset$. Már beláttuk, hogy A mediális részhalmaz, és így az állítás világos a 2.3 Következmény alapján. \square

3. fejezet

Speciális típusú félcsoportok részalmazainak szeparátora

Ebben a fejezetben Nagy Attila On the separator of subsets of semigroups című cikkében közölt eredményeket ismertetjük ([4]). Vizsgáljuk félcsoport ideáljának szeparátorát, ezt speciálisan test feletti négyzetes mátrixok és véges halmazon vett transzformációk esetén külön is vizsgáljuk. Belátjuk, hogy speciális félcsoportok (csoport, teljesen reguláris félcsoport, Clifford-félcsoport, teljesen 0-egyszerű félcsoport) részalmazának szeparátora vagy üres vagy bizonyos feltétel mellett az is ugyanolyan tulajdonságú speciális félcsoport lesz. Ezután a bitranszlációk segítségével felírunk két feltételt, amelyekkel könnyebben karakterizálhatunk különböző, a szeparátorral kapcsolatos tulajdonságokat. Végül megemlítünk permutatív félcsoportokkal kapcsolatos eredményeket.

3.1 Félcsoport ideáljának szeparátora

3.1 Definíció. Legyen I egy ideál az S félcsoportban. Ekkor azt a ρ kongruenciát, amelyre:

$$(a, b) \in \rho \iff a = b \text{ vagy } a, b \in I,$$

azt az S félcsoport I ideálja szerinti Rees-kongruenciájának nevezzük. Ezt S/ρ helyett S/I jelöli. S/I -re tekinthetünk úgy is, mintha az I elemeket egyetlen (nulla) elembe vontuk volna össze, miközben az I -n kívüli elemeket változatlanul hagytuk.

3.1 Tétel. Egy S félcsoport egy I ideálja esetén $\text{Sep } I = \text{Sep}_{S/I}(\{0\})$, ahol a jobb oldal az S/I Rees-faktorfélcsoport nulla elemének a szeparátora.

Bizonyítás. A definíciókból nyilvánvaló. □

3.2 Definíció. Egy nullelemes S félcsoport a elemét bal [jobb] oldali nullosztónak nevezzük, ha létezik $b \in S$, hogy $b \neq 0$ és $ab = 0$ [$ba = 0$].

Egy S -beli elemet nullosztónak neveziünk, ha bal vagy jobb oldali nullosztó. (Ha mindkettő, akkor kétoldali nullosztó.)

3.2 Tétel. Egy nullelemes S félcsoport esetén $\text{Sep}(\{0\})$ az S -beli nem nullosztók halmaza.

Bizonyítás. A definíciókból nyilvánvaló. □

Test feletti négyzetes mátrixok multiplikatív félcsoportjára

Most az $n \times n$ méretű \mathbb{F} test feletti mátrixok $M_n(\mathbb{F})$ multiplikatív félcsoportjának ideáljára vett szeparátorával foglalkozunk.

A továbbiakban jelölje \mathbf{E}_k [\mathbf{E}_k^*] azt az $M_n(\mathbb{F})$ -beli mátrixot, melynek diagonálisában az első [utolsó] k elem az \mathbb{F} egységeleme, míg a mátrix további elemei az \mathbb{F} nulleleme.

Legyen I az $M_n(\mathbb{F})$ egy ideálja. Ekkor I akkor és csak akkor tartalmaz egy k -adrangú mátrixot, ha tartalmazza az \mathbf{E}_k -t is. Ez pedig akkor és csak akkor lehetséges, ha I tartalmazza az összes k -adrangú $M_n(\mathbb{F})$ -beli mátrixot.

Könnyen látható, hogy $\mathbf{E}_i \mathbf{E}_j = \mathbf{E}_{\min\{i,j\}}$.

Az előzőekből adódik a következő lemma.

3.1 Lemma. $M_n(\mathbb{F})$ minden I ideálja esetén létezik egy $0 \leq k_I \leq n$ egész, hogy $I = \{\mathbf{A} \in M_n(\mathbb{F}) \mid \text{rang}(\mathbf{A}) \leq k_I\}$.

3.1 Megjegyzés. Egy S félcsoport I ideálját valódinak nevezzük, ha $S \neq I$.

3.3 Tétel. Ha I valódi ideálja az $M_n(\mathbb{F})$ multiplikatív félcsoportnak, akkor $\text{Sep } I$ megegyezik $M_n(\mathbb{F})$ egységcsoportjával.

Bizonyítás. Legyen I egy valódi ideál $M_n(\mathbb{F})$ -ben. A 3.1 Lemma alapján

$$I = \{\mathbf{A} \in M_n(\mathbb{F}) \mid \text{rang}(\mathbf{A}) \leq k_I\} .$$

$\text{rang}(\mathbf{AB}) = \text{rang}(\mathbf{BA}) = \text{rang}(\mathbf{A})$ tetszőleges $M_n(\mathbb{F})$ -beli B és A mátrix esetén, ahol B reguláris. Ezért $\text{Sep } I$ tartalmazza $M_n(\mathbb{F})$ egységcsoportját. Felhasználva, hogy félcsoportok ideáljai szeparátor-kizáróak, $k_I = n - 1$ esetén $\text{Sep } I$ lesz $M_n(\mathbb{F})$ egységcsoportja.

Ha $k_I < n - 1$, akkor legyen \mathbf{A} az $M_n(\mathbb{F})$ tetszőleges mátrixa, amelyre igaz, hogy $k_I < \text{rang}(\mathbf{A}) \leq n - 1$. Jelölje i az \mathbf{A} mátrix rangját. Ekkor léteznek olyan reguláris \mathbf{B} és \mathbf{C} mátrixok $M_n(\mathbb{F})$ -ben, hogy $\mathbf{BAC} = \mathbf{E}_i$. Könnyen ellenőrizhető, hogy $\mathbf{E}_i \mathbf{E}_{k_i+1}^*$ vagy a nullmátrix lesz, vagy az a diagonális mátrix, ahol az átló $k+1, \dots, i$. helyén az egységelem, mindenhol máshol a nullelem áll. Így $\text{rang}(\mathbf{E}_i \mathbf{E}_{k_i+1}^*) \leq k_I$, hiszen $i < n$, tehát $\mathbf{E}_i \mathbf{E}_{k_i+1}^* \in I$. Vagyis $\mathbf{BACE}_{k_i+1}^* \in I$, és mivel \mathbf{B} reguláris, $\mathbf{ACE}_{k_i+1}^* \in I$, valamint $\text{rang}(\mathbf{CE}_{k_i+1}^*) = k_I + 1$ miatt $\mathbf{CE}_{k_i+1}^* \notin I$. Következésképp $\mathbf{A} \notin \text{Sep } I$, ami alapján $\text{Sep } I$ az $M_n(\mathbb{F})$ egységcsoportja. □

Véges halmazon vett transzformációk félcsoportjára

3.3 Definíció. Egy X halmaz önmagába való egyértelmű leképezését az X halmaz egy transzformációjának nevezzük. Jelölje \mathcal{T}_X az X összes transzformációinak halmazát.

A \mathcal{T}_X halmazon a leképezéseknél megszokott módon értelmezzük a \circ műveletet. Legyen $\alpha, \beta \in \mathcal{T}_X$ és $x \in X$ tetszőlegesek. Ha a \circ műveletet úgy értjük, hogy $(\alpha \circ \beta)(x) = \alpha(\beta(x))$, akkor teljes bal transzformáció-félcsoportról, míg $(x)(\alpha \circ \beta) = ((x)\alpha)\beta$ esetén teljes jobb transzformáció-félcsoportról beszélünk.

3.4 Tétel. Legyen I a \mathcal{T}_X valódi ideálja, ahol \mathcal{T}_X egy véges X halmaz feletti transzformációk halmaza. Ekkor $\text{Sep } I = S_n$, ahol S_n az X feletti permutációk csoportja.

Bizonyítás. Legyen I egy valódi ideálja \mathcal{T}_X -nek ($|X| = n < \infty$). A [8, 9] 2.9 Tétele és a 2.2§-beli 3(a) Gyakorlata alapján létezik egy $0 \leq k_I \leq n$ egész, hogy I azon X -en vett transzformációk halmaza, amelyek rangja kisebb vagy egyenlő, mint k_I . Világos, hogy $S_n \subseteq \text{Sep } I$. Ha $k_I = n - 1$, akkor pedig $\text{Sep } I = S_n$.

Ha $k_I < n - 1$, akkor legyen $\alpha \in \mathcal{T}_X$, amelynek i rangjára $k_I < i < n$. Legyen $X\alpha = \{j_1, \dots, j_i\}$. Mivel $i < n$, ezért vehetünk egy $x_0 \in X \setminus (X\alpha)$ elemet. Most vegyünk egy $\alpha^* \in \mathcal{T}_X$ transzformációt, amelyre teljesül, hogy $X\alpha\alpha^* = \{j_1, \dots, j_{k_I}\}$ és $x\alpha^* = x_0$ minden $x \notin X\alpha$ esetén. Mivel α^* rangja $k_I + 1$, ezért $\alpha^* \notin I$. Viszont $\alpha\alpha^*$ rangja k_I , így $\alpha\alpha^* \in I$. Következésképp $\alpha \notin \text{Sep } I$, ami alapján $\text{Sep } I = S_n$. \square

3.2 Csoport részalmazának szeparátora

3.5 Tétel. Legyen S egy félcsoport és ennek egy részcsoportja pedig G . Ha A egy részalmaz S -nek úgy, hogy $\text{Sep } A \cap G \neq \emptyset$, akkor $\text{Sep } A \cap G$ csoport.

Bizonyítás. Legyen e a G részcsoport egységeleme, míg a az A részalmaz tetszőleges eleme. Tegyük fel, hogy $ea \notin A$. Ekkor egy $t \in \text{Sep } A \cap G$ esetén $ta = (te)a = t(ea) \notin A$, ami ellentmondás, mert $ta \in A$. Vagyis $eA \subseteq A$, és hasonlóképpen igazolható, hogy $Ae \subseteq A$, $e\bar{A} \subseteq \bar{A}$, $\bar{A}e \subseteq \bar{A}$, amiből $e \in \text{Sep } A$ következik.

Legyen $t \in \text{Sep } A \cap G$ tetszőleges, és ennek jelölje t^{-1} a G -beli inverzét. Ekkor minden $a \in A$ esetén $tt^{-1}a = ea \in A$, amiből $t^{-1}a \in A$ következik, mivel $t \in \text{Sep } A$. Ugyanígy $at^{-1} \in A$, és így $t^{-1}A \subseteq A$ és $At^{-1} \subseteq A$. Hasonlóképpen igazolható, hogy $t^{-1}\bar{A} \subseteq \bar{A}$ és $\bar{A}t^{-1} \subseteq \bar{A}$. Következésképp $t^{-1} \in \text{Sep } A$, és így $\text{Sep } A \cap G$ csoport. \square

3.6 Tétel. Egy G csoport bármely A részalmaz esetén $\text{Sep } A$ a G egy részcsoportja.

Bizonyítás. Legyen A egy G csoport részhalmaza. Mivel G egységeleme $\text{Sep } A$ eleme, ezért $\text{Sep } A \neq \emptyset$. Alkalmazva a 3.6 Tételt az A -ra és a G -re, ahol G , mint önmaga részcsoporthja szerepel, azt kapjuk, hogy $\text{Sep } A \cap G = \text{Sep } A$ részcsoporthja G -ben. \square

3.3 Teljesen reguláris félcsoporth részhalmazának szeparátora

3.4 Definíció. Egy S félcsoporth a elemét teljesen regulárisnak nevezzük, ha létezik $x \in S$, amelyre $axa = a$ és $ax = xa$.

Az S félcsoporthot teljesen regulárisnak nevezzük, ha minden eleme teljesen reguláris.

3.2 Megjegyzés. Egy félcsoporth akkor és csak akkor teljesen reguláris, ha előáll (diszjunkt) csoportok uniójaként.

Bizonyítás. Lásd a [12] 6.16. Tételét. \square

3.7 Tétel. Egy teljesen reguláris S félcsoporth bármely A részhalmaza esetén $\text{Sep } A$ vagy üres vagy teljesen reguláris részfélcsoporthja S -nek.

Bizonyítás. Legyen S egy teljesen reguláris félcsoporth. Ekkor S előáll G_a ($a \in Y$) részcsoporthok diszjunkt uniójaként az előző megjegyzés alapján. Legyen A az S egy olyan részhalmaza, amelyre $\text{Sep } A \neq \emptyset$. Ekkor $\text{Sep } A$ részfélcsoporthja S -nek. Vegyünk egy $a \in Y$ elemet, amelyre $\text{Sep } A \cap G_a \neq \emptyset$. A 3.6 Tétel alapján $\text{Sep } A \cap G_a$ részcsoporth G_a -ban. Legyen $Y' = \{a \in Y \mid \text{Sep } A \cap G_a \neq \emptyset\}$. Ekkor $\text{Sep } A$ teljesen reguláris, hiszen $\text{Sep } A = \cup_{a \in Y'} (\text{Sep } A \cap G_a)$. \square

3.4 Clifford-félcsoporth részhalmazának szeparátora

3.5 Definíció. Egy S félcsoporthot Clifford-félcsoporthnak nevezünk, ha reguláris és idempotens elemei benne vannak a centrumban.

3.3 Megjegyzés. Egy félcsoporth akkor és csak akkor Clifford-félcsoporth, ha előáll csoportok félhálójaként.

Bizonyítás. Lásd a [12] 10.28. Tételét. \square

3.8 Tétel. Egy S Clifford-félcsoporth bármely A részhalmaza esetén $\text{Sep } A$ vagy üres vagy Clifford-részfélcsoporthja S -nek.

Bizonyítás. Legyen S egy Clifford-félcsoport. Ekkor S előáll G_a ($a \in Y$) csoportok Y félhálójaként az előző megjegyzés alapján. Legyen A az S egy olyan részhalmozza, amelyre $\text{Sep } A \neq \emptyset$. Legyen $Y' = \{a \in Y \mid \text{Sep } A \cap G_a \neq \emptyset\}$. A 3.7 Tétel alapján $\text{Sep } A = \cup_{a \in Y'} (\text{Sep } A \cap G_a)$. Nyilvánvaló, hogy Y' részfélcsoportja az Y félhálónak, és így $\text{Sep } A$ a $\text{Sep } A \cap G_a$ ($a \in Y'$) részcsoporthok Y' félhálója. Tehát $\text{Sep } A$ Clifford-félcsoport. \square

3.5 Teljesen 0-egyszerű félcsoport részhalmozának szeparátora

A [13] 1. Lemmája alapján, ha A egy $S = \mathcal{M}_0(G; I, J; P)$ véges teljesen 0-egyszerű félcsoport részfélcsoportja, amely nem tartalmazza S nullelemét, akkor léteznek $I' \subseteq I$ és $J' \subseteq J$ részhalmozok és egy $G' \subseteq G$ részcsoporthok, hogy

$$A = \{(i, h, j) \mid i \in I', j \in J', h \in G'\}$$

és $p_{j,i} \in G'$ minden $j \in J'$ és $i \in I'$ esetén.

A [13] 1. Lemmájának bizonyításában S végessége csak annak belátásához kell, hogy $A \cap H$ csoport S minden H -val jelölt \mathcal{H} -osztályára, ahol $A \cap H \neq \emptyset$. Az iménti \mathcal{H} most és a továbbiakban is a Green-féle \mathcal{H} -relációt jelöli. Erről bővebben például [12] 4.5. alfejezete szól.

Ha A egy S teljesen 0-egyszerű félcsoport részfélcsoportja, amely nem tartalmazza S nullelemét, akkor minden H -val jelölt \mathcal{H} -osztálya, amelyre $A \cap H \neq \emptyset$, részcsoporthok S -nek. Erről lásd még [8, 9] 2.52b Következményét.

Így adódik a következő eredmény.

3.2 Lemma. Ha A

1. egy $S = \mathcal{M}_0(G; I, J; P)$ teljesen 0-egyszerű félcsoport részfélcsoportja, amely nem tartalmazza S nullelemét, és
2. minden H -val jelölt \mathcal{H} -osztálya esetén, amelyre $A \cap H \neq \emptyset$, $A \cap H$ részcsoporthok H -nak,

akkor léteznek $I' \subseteq I$ és $J' \subseteq J$ részhalmozok és egy $G' \subseteq G$ részcsoporthok, hogy $A = \{(i, h, j) \mid i \in I', j \in J', h \in G'\}$ és $p_{j,i} \in G'$ minden $j \in J'$ és $i \in I'$ esetén.

Bizonyítás. Lásd a fenti kiegészítést és a [13] 1. Lemmájának bizonyítását. \square

3.4 Megjegyzés. Egy S félcsoport A részhalmozát valódi részhalmoznak nevezzük, ha $A \neq \emptyset$ és $A \neq S$.

3.9 Tétel. Ha A egy $S = \mathcal{M}_0(G; I, J; P)$ teljesen 0-egyszerű félcsoporth valódi rész-halmaza, akkor $\text{Sep } A = \emptyset$ vagy léteznek $I' \subseteq I$ és $J' \subseteq J$ részhalmazok és egy $G' \subseteq G$ részcsoporth, hogy $\text{Sep } A = \{(i, h, j) \mid i \in I', j \in J', h \in G'\}$ és $p_{j,i} \in G'$ minden $j \in J'$ és $i \in I'$ esetén.

Bizonyítás. Legyen S egy teljesen 0-egyszerű félcsoporth, és ebben A egy olyan valódi részhalmaz, amelyre $\text{Sep } A \neq \emptyset$. Könnyen adódik, hogy $0 \notin \text{Sep } A$. Ebből következik, hogyha $\text{Sep } A \cap H \neq \emptyset$ néhány H -val jelölt \mathcal{H} -osztályára S -nek, akkor H (maximális) részcsoporth S -ben, mint [8, 9] 2.52b Következményében. A 3.6 Tétel miatt $\text{Sep } A \cap H$ csoporth. Így pedig a 3.2 Lemma miatt a tétel igaz. \square

3.10 Tétel. Egy S teljesen egyszerű félcsoporth A részhalmaza esetén $\text{Sep } A$ vagy üres vagy egy teljesen egyszerű részfélcsoporthja S -nek.

Bizonyítás. A 3.9 Tétel alapján világos. \square

3.6 Szeparátorok és bitranszlációk

Legyen S egy félcsoporth a továbbiakban. Az S -nek egy önmagára vett egyértelmű leképezését az S egy transzformációjának nevezzük.

3.6 Definíció. Az S egy $\lambda(\cdot)$ $[(\cdot)\rho]$ transzformációját bal [jobb] transzlációnak nevezük, ha minden $x, y \in S$ esetén $\lambda(xy) = (\lambda(x))y$ $[(xy)\rho = x((y)\rho)]$.

3.7 Definíció. Az S egy λ bal és egy ρ jobb transzlációjából definiálható S -nek az $S \times S$ -re vett egyértelmű leképezése.

Minden $x \in S$ esetén legyen $(\lambda, \rho)(x) = (\lambda(x), (x)\rho)$. Az így definiált (λ, ρ) leképezések S bitranszlációi.

3.8 Definíció. Az S egy λ bal és egy ρ jobb transzlációját láncoltnak nevezzük, ha minden $x, y \in S$ esetén $x(\lambda(y)) = ((x)\rho)y$. Ebben az esetben (λ, ρ) láncolt bitranszlációja S -nek.

Az $\Omega(S)$ jelöli az S összes láncolt bitranszlációinak halmazát. Ez monoid a következő műveletre nézve:

$$(\lambda_1, \rho_1)(\lambda_2, \rho_2) = (\lambda_1 \circ \lambda_2, \rho_1 \circ \rho_2) ,$$

ahol $\lambda_1 \circ \lambda_2$ és $\rho_1 \circ \rho_2$ a következők:

$$\forall x \in S \quad \text{esetén} \quad (\lambda_1 \circ \lambda_2)(x) = \lambda_1(\lambda_2(x)) \quad \text{és} \quad (x)(\rho_1 \circ \rho_2) = ((x)\rho_1)\rho_2 .$$

Az $\Omega(S)$ egységeleme (ι, ι) , ahol ι az S -en vett identikus transzformáció.

Az $\Omega(S)$ monoidot az S translációs burkának nevezzük.

A $\lambda_a(x) = ax$ és az $(x)\rho_a = xa$ módon definiált λ_a bal, míg ρ_a jobb transláció, valamint (λ_a, ρ_a) láncolt.

3.9 Definíció. Az $\Omega_0(S) = \{(\lambda_a, \rho_a) \mid a \in S\}$ halmazt az $\Omega(S)$ belső részének nevezzük.

3.5 Megjegyzés. $\Omega_0(S)$ ideál az $\Omega(S)$ -ben.

Bizonyítás. Nyilvánvaló, hogy $\Omega_0(S)$ részfélcsoport az $\Omega(S)$ -ben. Könnyen igazolható az ideáltulajdonság, ha belátjuk, hogy minden $(\lambda, \rho) \in \Omega(S)$ és $(\lambda_a, \rho_a) \in \Omega_0(S)$ esetén:

$$(\lambda, \rho)(\lambda_a, \rho_a) = (\lambda_{\lambda(a)}, \rho_{\lambda(a)}) \quad \text{és} \quad (\lambda_a, \rho_a)(\lambda, \rho) = (\lambda_{(a)\rho}, \rho_{(a)\rho}) .$$

□

Ismert, hogy a $\Phi_\Omega : a \mapsto (\lambda_a, \rho_a)$ leképezés homomorfizmusa S -nek $\Omega(S)$ belső részére. Ez a homomorfizmus pontosan akkor injektív, ha S gyengén egyszerűsíthető, vagyis minden $a, b \in S$ esetén, ha $ax = bx$ és $xa = xb$ minden $x \in S$ elemre, akkor $a = b$.

Egy S félcsoport A részhalmaza esetén legyen:

$$\Omega_{\text{Sep } A}(S) = \{(\lambda, \rho) \in \Omega(S) \mid \lambda(A), (A)\rho \subseteq A, \lambda(\bar{A}), (\bar{A})\rho \subseteq \bar{A}\} .$$

Igazak a következők S minden A részhalmazára:

- $\Omega(S)$ monoid, ezért $\Omega_{\text{Sep } A}(S)$ nem üres;
- $\Omega_{\text{Sep } A}(S)$ részmonoidja $\Omega(S)$ -nek;
- $\Omega_{\text{Sep } A}(S) = \Omega_{\text{Sep } \bar{A}}(S)$;
- $\Omega_{\text{Sep } \emptyset}(S) = \Omega_{\text{Sep } S}(S) = \Omega(S)$;
- $\text{Sep } A = \{x \in S \mid \Phi_\Omega(x) = (\lambda_x, \rho_x) \in \Omega_{\text{Sep } A}(S)\}$.

A következő részben olyan S félcsoportokkal foglalkozunk, amely kielégíti a következő megjegyzésekben leírt feltételek egyikét.

3.6 Megjegyzés. Mondjuk azt, hogy S félcsoport teljesíti az I-feltételt, ha az S minden valódi A részhalmazára $\Omega_0(S) \cap \Omega_{\text{Sep } A}(S) = \emptyset$.

Ez ekvivalens a következővel:

$\text{Sep } A = \emptyset$ az S összes A valódi részhalmazára.

3.7 Megjegyzés. Mondjuk azt, hogy S félcsoporthat teljesíti a II-feltételt, ha az S minden A részfélcsoporthatjára $\Phi_\Omega(A) \cap \Omega_{\text{Sep } A}(S) \neq \emptyset$.

Ez ekvivalens a következővel az 1.3 Tétel alapján:

$\emptyset \subset \text{Sep } A \subseteq A$ az S összes A részfélcsoporthatjára.

3.10 Definíció. Egy S félcsoporthat arkhimédeszi félcsoporthatnak nevezünk, ha:

$$\forall a, b \in S \quad \text{esetén} \quad \exists n, m \in \mathbb{Z}^+, \text{ hogy } a^n \in S^1 b S^1 \quad \text{és} \quad b^m \in S^1 a S^1 .$$

Ismert, hogy minden félcsoporthat félháló-felbonthatatlan félcsoporthatok félhálóját. Az arkhimédeszi félcsoporthatok pedig félháló-felbonthatatlanok.

3.11 Definíció. Egy S félcsoporthat a eleme esetén jelölje S_a a következő részhalmazt:

$$S_a = \{b \in S \mid \exists i, j, k \in \mathbb{Z}^+, \text{ hogy } a^i b a^j = a^k\}$$

Ez a részhalmaz fontos szerepet játszik az idempotens elemet nem tartalmazó arkhimédeszi félcsoporthatok vizsgálatában. Például a [14] 1.42 Tételében. A következő lemma egy egyszerű eredmény az S_a részhalmazról.

3.3 Lemma. Egy S félcsoporthat bármely a eleme esetén $a \in \text{Sep } S_a$.

Bizonyítás. Legyen $a \in S$, míg $b \in S_a$ tetszőlegesen. Világos, hogy $a \in S_a$. Feltehetjük, hogy $a^i b a^j = a^k$ úgy, hogy $i, j > 1$. Ekkor

$$a^k = a^{i-1} (ab) a^j = a^i (ba) a^{j-1} .$$

Vagyis $ab, ba \in S_a$, tehát $a \in \text{Id } S_a$.

Most legyen $c \in \overline{S_a}$ tetszőleges. Ha $ac \in S_a$ igaz, akkor létezik $k, m, n \in \mathbb{Z}^+$, amelyre

$$a^n = a^k (ac) a^m = a^{k+1} c a^m .$$

Vagyis $c \in S_a$ lenne igaz, ami ellentmondás. Tehát $ac \in \overline{S_a}$, és hasonlóan $ca \in \overline{S_a}$, amiből pedig $a \in \text{Id } \overline{S_a}$.

Következésképp $a \in \text{Sep } S_a$. □

Az I-feltételnek megfelelő félcsoporthatok

3.12 Definíció. Egy S félcsoporthat derékszögű kötegnek nevezünk, ha minden eleme idempotens és $axa = a$ minden $a, x \in S$ esetén.

3.13 Definíció. Egy nullelemes S félcsoporthat nil félcsoporthatnak nevezünk, ha minden $a \in S$ esetén létezik egy n pozitív egész, hogy $a^n = 0$.

3.11 Tétel. Egy tetszőleges S félcsoporthoz a következő feltételek ekvivalensek:

1. S minden valódi A részalmozárára $\Omega_0(S) \cap \Omega_{\text{Sep } A}(S) = \emptyset$;
2. S minden valódi A részalmozárára $\text{Sep } A = \emptyset$;
3. S minden valódi A részalmozása szeparátor-kizáró;
4. $S \times S$ minden (a, b) párja esetén létezik $i, j, k \in \mathbb{Z}^+$, hogy $a^i b a^j = a^k$;
5. S egy derékszögű köteg nil félcsoporthal való ideálbővítése.

Bizonyítás. 1. \Leftrightarrow 2.: Ez a definíciók alapján nyilvánvaló.

2. \Rightarrow 3.: Tegyük fel, hogy a 2. pont teljesül egy S félcsoporthoz. Indirekt tegyük fel, hogy A az S -nek olyan valódi részalmozása, hogy A nem szeparátor-kizáró. Ekkor $\text{Sep } A \neq \emptyset$, ami ellentmond a 2. pontnak.

3. \Rightarrow 4.: Tegyük fel, hogy a 3. pont teljesül egy S félcsoporthoz. Legyen $a \in S$ tetszőleges elem. A 3.3 Lemma és az 1.3 Tétel alapján S_a szeparátor-tartalmazó. Ekkor a 3. pont miatt $S_a = S$, amiből a 4. pont a definícióból adódóan teljesül.

4. \Rightarrow 5.: Tegyük fel, hogy a 4. pont teljesül egy S félcsoporthoz. Ekkor minden $a \in S$ esetén léteznek i, j, k pozitív egészek, hogy

$$a^{2k} = (a^2)^k = (a^2)^i a (a^2)^j = a^{2(i+j)+1} .$$

A bal oldalon a kitevője páros, míg a jobb oldalon páratlan. Ebből az következik, hogy az a elem rendje véges, vagyis az S félcsoporthoz periodikus. Emiatt S -nek van legalább egy idempotens eleme. Jelölje E az S összes idempotens elemeinek halmazát, s ebből legyen $e \in E$ tetszőleges. A 4. pont teljesülése miatt minden $b \in S$ elemre $e b e = e$, amelyből $(e b)^2 = e b$ és $(b e)^2 = b e$. Vagyis $e S, S e \subseteq E$ teljesül, ami azt jelenti, hogy E ideál S -ben. Mivel S periodikus, ezért az E ideál által meghatározott S/E Rees-faktorfélcsoporthoz nil félcsoporthoz. A 4. pont miatt minden $e, f \in E$ esetén $e f e = e$, és így E derékszögű köteg, vagyis az 5. pont teljesül.

5. \Rightarrow 2.: Tegyük fel, hogy az 5. pont teljesül egy S félcsoporthoz. Ekkor az S idempotens elemeit tartalmazó E halmaz derékszögű köteg, ideálja S -nek, és minden $a \in S$ elemre létezik egy n pozitív egész, hogy $a^n \in E$. Indirekt tegyük fel, hogy létezik valódi A részalmozása S -nek, amelyre $\text{Sep } A \neq \emptyset$. Ekkor az 1.3 Tétel miatt A vagy \bar{A} szeparátor-tartalmazó részalmozás. Amelyik a kettő közül a szeparátor-tartalmazó lesz, azt jelölje B . Tehát B egy valódi részalmozás S -ben, amelyre $\emptyset \neq \text{Sep } B \subseteq B$. Mivel $\text{Sep } B$ részfélcsoporthoz S -ben, ezért minden $x \in \text{Sep } B$ esetén létezik egy n pozitív egész, hogy $x^n \in \text{Sep } B \cap E$, és így $\text{Sep } B \cap E \neq \emptyset$. Felhasználva, hogy E derékszögű köteg, egy tetszőleges $f \in E$ esetén $e f e = e \in \text{Sep } B \subseteq B$, amiből $f \in B$ következik. Ennélfogva $E \subseteq B$.

Végül legyen $s \in S$ tetszőleges. Ekkor $es \in E \subseteq B$, amiből $s \in B$, mivel $e \in \text{Sep } B$. Ebből $B = S$ ellentmondás következik, és így S teljesíti a 2. pontot. \square

3.1 Következmény. Egy derékszögű köteg bármely valódi részhalmazának szeparátora üres.

Bizonyítás. A 3.11 Tétel alapján nyilvánvaló. \square

Az iménti következmény mutatja, hogy a derékszögű köteg példa egy olyan teljesen reguláris, teljesen egyszerű Clifford-félcsoportra, amelyben minden valódi részhalmaz szeparátora üres.

A II-feltételnek megfelelő félcsoportok

3.12 Tétel. Egy tetszőleges S félcsoport esetén a következő feltételek ekvivalensek:

1. S minden A részfélcsoportjára $\Phi_\Omega(A) \cap \Omega_{\text{Sep } A}(S) \neq \emptyset$;
2. S minden A részfélcsoportjára $\emptyset \subset \text{Sep } A \subseteq A$;
3. S egy periodikus csoport;
4. S minden részfélcsoportja unitér;
5. S minden A részfélcsoportjára $A = \text{Sep } A$;
6. S minden A részfélcsoportjára létezik S -nek egy K részhalmaza, amelyre $A = \text{Sep } K$.

Bizonyítás. 1. \Leftrightarrow 2.: Ez a definíciók alapján nyilvánvaló.

2. \Rightarrow 3.: Tegyük fel, hogy a 2. pont teljesül egy S félcsoportban. Legyen R egy jobboldali ideál S -ben. Ekkor létezik egy K részhalmaza S -nek, hogy $R = \text{Sep } K$. Tehát $RK \subseteq R$ és $RK \subseteq K$, vagyis $K \cap \text{Sep } K \neq \emptyset$. Az 1.3 Tétel miatt $R \subseteq K$, amiből $K = S$. Ennélfogva $R = \text{Sep } K = \text{Sep } S = S$, vagyis S jobbegyszerű félcsoport. Hasonlóan igazolható, hogy S balegyszerű is. A két tulajdonságból pedig az következik, hogy S csoport. Most legyen $a \in S$ tetszőleges. Vizsgáljuk az a által generált $\langle a \rangle$ ciklikus részfélcsoportot és az $A = \{a^2, a^3, \dots\}$ részfélcsoportot S -ben. A 2. pont szerint $\emptyset \subset \text{Sep } A \subseteq A$, és így létezik egy $n \geq 2$ egész, hogy $a^n \in \text{Sep } A$. Ekkor

$$\langle a \rangle \ni a^{n+1} \notin A$$

teljesül, és így $a^{n+1} = a$, vagyis a véges rendű. Következésképp S periodikus csoport, a 3. pont igaz.

3. \Rightarrow 4.: Mivel egy periodikus G csoport minden részfélcsoportja részcsoporthoz tartozik, ennél fogva unitér is G -ben, vagyis teljesül a 4. pont.

4. \Rightarrow 5.: Az 1.8 Tétel miatt következik az 5. pont.

5. \Rightarrow 6.: K legyen mindig egyenlő az A -val, így nyilvánvalóan igaz lesz a 6. pont.

6. \Rightarrow 2.: Tegyük fel, hogy a 6. pont teljesül egy S félcsoporthban. Legyen A egy valódi részfélcsoporthja S -nek. Tehát létezik egy $K \subseteq S$ részhalmaz, amelyre $\text{Sep } K = A$. Az 1.7 Tétel alapján $\text{Sep } \text{Sep } K \subseteq \text{Sep } K$, vagyis $\text{Sep } A \subseteq A$, és így a 2. pont teljesül. \square

3.7 Permutatív félcsoporthok részhalmazának szeparátora

Ebben a részben felhasználunk több eredményt a félcsoporthok kommutatív monoid-kongruenciáit taglaló fejezetből. Ebben szerepelt már a 2.3 Definícióban a permutatív és a 2.2 Definícióban a reflexív félcsoporth fogalma.

Egy S félcsoporth esetén a reflexív unitér részfélcsoporthok fontos szerepet játszanak S csoport- vagy nullelemes csoport-kongruenciáinak leírásában. Például a [14] 1.41 Tétele szerint, ha H egy reflexív unitér részfélcsoporth egy S félcsoporthban, akkor S/P_H csoport vagy nullelemes csoport, ahol P_H a már korábban definiált főkongruencia. Erre az eredményre többször is szükségünk lesz a továbbiakban.

Már beláttuk a 2.6 Tételben, hogy hogyan állíthatjuk elő egy permutatív félcsoporth monoid-kongruenciáit. Vegyünk az említett tételnek megfelelően S -ben egy $\{A_i, i \in I\}$ részhalmazcsaládot, amelyre tehát $A = \bigcap_{i \in I} \text{Sep } A_i$ nem üres.

Mivel A nem üres, ezért $\text{Sep } A_i \neq \emptyset$, így a 2.4 Következmény miatt $\text{Sep } A_i$ reflexív unitér részfélcsoporth S -ben minden $i \in I$ esetén. Tehát A is az, emiatt pedig a P_A főkongruenciája S -nek egy csoport- vagy egy nullelemes csoport-kongruencia.

3.13 Tétel. Egy S permutatív félcsoporth esetén a következő feltételek ekvivalensek:

1. S -nek nincs nemtriviális homomorf képe, ami csoport vagy nullelemes csoport;
2. S minden valódi részhalmazának üres a szeparátora;
3. S minden valódi részfélcsoporthjának üres a szeparátora;
4. S -nek nincs nemtriviális homomorf képe, ami monoid.

Az iménti tétel második pontjával a 3.11 Tétel szerint ekvivalens, hogy S egy derékszögű köteg nil félcsoporthtal való ideálbővítése.

Bizonyítás. 1. \Leftrightarrow 2.: Ha A egy valódi részhalmaza az S permutatív félcsoporthnak, amelyre $\text{Sep } A \neq \emptyset$, akkor a 2.4 Következmény alapján $\text{Sep } A$ reflexív unitér részfélcsoporth S -ben. Mivel az 1.3 Tétel miatt $\text{Sep } A \subseteq A$ vagy $\text{Sep } A \subseteq \bar{A}$, ezért $S \neq \text{Sep } A$, mert A valódi részhalmaz.

Következésképp a $P_{\text{Sep } A}$ főkongruenciája S -nek nemtriviális csoport- vagy nullemes csoport-kongruencia.

2. \Leftrightarrow 3.: Nyilvánvaló.

3. \Leftrightarrow 4.: Legyen S egy permutatív félcsoport, amelynek minden valódi részfélcsoportjának üres a szeparátora. Ha S -nek lenne nemtriviális homomorf képe, ami monoid, akkor a 2.6 Tétel és a 2.4 Következmény miatt létezne egy $A \neq S$ részfélcsoport, amelyre $A = \text{Sep } A$, ami ellentmondás.

4. \Leftrightarrow 1.: Nyilvánvaló. □

3.14 Definíció. Egy S félcsoportot Putcha-félcsoportnak nevezünk, ha :

$$\forall a, b \in S \quad \text{esetén} \quad b \in S^1 a S^1 \quad \Rightarrow \quad \exists m \in \mathbb{Z}^+, \text{ hogy } b^m \in S^1 a^2 S^1 .$$

Ismert, hogy egy permutatív félcsoport Putcha-félcsoport is, ami pedig arkhimédeszi félcsoportok félhálójára, ezt például [10] is leírja. Belátható, hogy egy arkhimédeszi félcsoportnak nincs homomorf képe, ami nullemes csoport. A 3.13 Tétel miatt pedig egy arkhimédeszi permutatív félcsoportnak pontosan akkor nincs nemtriviális homomorf képe, ami csoport, ha egy derékszögű köteg nil félcsoporttal való ideálbővítése, és így van idempotens eleme.

3.2 Következmény. [15]

Egy arkhimédeszi permutatív félcsoportnak, amelynek nincs idempotens eleme, annak van nemtriviális homomorf képe, ami csoport.

Korábban már volt szó az S félcsoport egy a eleme által generált, a 3.11 Definícióban bevezetett S_a részhalmazáról.

3.4 Lemma. [15]

Ha S egy permutatív félcsoport, akkor minden $a \in S$ esetén S_a egy reflexív unitér részfélcsoportja S -nek.

3.14 Tétel. Egy permutatív félcsoportnak, amelynek nincs idempotens eleme, annak van nemtriviális homomorf képe, ami csoport vagy nullemes csoport.

Bizonyítás. Legyen S egy permutatív félcsoport, amelyben nincs idempotens elem. Legyen $a \in S$ olyan, hogy $a \in S_{a^2}$. Ekkor léteznek i, j, k pozitív egészek, amelyekre $a^{2i} a a^{2j} = a^{2k}$, vagyis $a^{2(i+j)+1} = a^{2k}$. A kitevő a bal oldalon páratlan, míg a jobb oldalon pozitív, tehát a rendje véges, és így S -nek van idempotens eleme. Ez egy ellentmondás, vagyis $a \notin S_{a^2}$, s ezért minden $a \in S$ elemre $S_{a^2} \neq S$.

A 3.4 Lemma alapján S_{a^2} valódi reflexív unitér részfélcsoport S -ben. Következésképp az S/S_{a^2} faktorfélcsoport nemtriviális csoport vagy nullemes csoport. □

3.15 Tétel. Ha S egy végesen generált permutatív félcsoporth, akkor S vagy véges vagy van neki nemtriviális homomorf képe, ami csoport vagy nullelemes csoport.

Így minden végtelen, de végesen generált permutatív félcsoporthnak van nemtriviális homomorf képe, ami csoport vagy nullelemes csoport.

Bizonyítás. Legyen S egy végesen generált permutatív félcsoporth. Tegyük fel, hogy $S_a = S$ minden $a \in S$ elemre. Ekkor $a \in S_{a^2}$, és így a véges rendű minden $a \in S$ esetén. Tehát S egy végesen generált permutatív periodikus félcsoporth. A [14] 1.1 Tétele vagy [16] alapján S véges.

Ha létezik $a \in S$ elem, amelyre $S_a \neq S$, akkor a 3.4 Lemma miatt S_a valódi reflexív unitér részfélcsoporth S -ben, és így az S/S_a faktorfélcsoporth nemtriviális csoport vagy nullelemes csoport. \square

3.3 Következmény. Ha egy végesen generált permutatív S félcsoporthnak nincs nemtriviális homomorf képe, ami csoport vagy nullelemes csoport, vagy ekvivalens módon $\text{Sep } A = \emptyset$ minden valódi A részhalmazára S -nek, akkor S véges.

Bizonyítás. A 3.15 Tétel alapján nyilvánvaló. \square

3.4 Következmény. Ha egy végesen generált permutatív félcsoporthnak nincs valódi unitér részfélcsoporthja, akkor a félcsoporth véges.

Bizonyítás. A 2.4 Következményt és a 3.13 Tételt felhasználva kapjuk, hogy egy permutatív S félcsoporthnak pontosan akkor nincs nemtriviális homomorf képe, ami csoport vagy nullelemes csoport, ha S -nek nincs valódi unitér részfélcsoporthja. Így az állítás adódik a 3.3 Következményből. \square

4. fejezet

Szeparátor a Gauss-gyűrű multiplikatív félcsoportjában

Ebben a fejezetben Nagy Attila Separators of Ideals in Multiplicative Semigroups of Unique Factorization Domains című cikkében közölt eredményeket ismertetjük ([5]). Foglalkozunk kommutatív félcsoport ideál által definiált főkongruenciája szerinti faktorfélcsoportjával. Ehhez definiálunk egyszerűsítésként egy többször használt gyűjtőfeltételt. Ezután Gauss-gyűrűk multiplikatív félcsoportján vizsgálunk speciális oszthatósággal kapcsolatos kongruenciákat, és kimondunk egy összefüggést nem asszociált osztók számára a Gauss-gyűrűben. Végül egy speciális számelméleti alkalmazással fejezzük be a fejezetet.

4.1 Bevezetés

Legyen S egy nullelemes kommutatív félcsoport. Az S minden s eleme esetén definiáljuk az $A(s)$ annihilátor részhalmazt a következőképp:

$$A(s) = \{x \in S \mid xs = 0\} .$$

Az annihilátor ideál S -ben.

Egy $s \in S$ elemet torziós elemnek nevezünk, ha $A(s) \neq \{0\}$. Jelölje S_T az S torziós elemeinek halmazát.

4.1 Lemma. Ha S egy nullelemes kommutatív félcsoport, amelyre $|S| \geq 2$, akkor S_T ideál az S -ben.

Bizonyítás. Legyen S egy nullelemes kommutatív félcsoport, amelyre $|S| \geq 2$. Ekkor $0 \in S_T$. Ha $a \in S_T$, akkor létezik egy $b \neq 0$ elem S -ben, amelyre $b \in A(a)$. Így egy tetszőleges $s \in S$ elemre $(sa)b = s(ab) = s0 = 0$, amiből $0 \neq b \in A(sa)$ következik, vagyis $sa \in S_T$. \square

4.1 Definíció. A továbbiakban akkor mondjuk, hogy az S félcsoport kielégíti a \star -feltételt, ha igazak rá a következők:

1. S nullelemes kommutatív monoid;
2. S minden nem-egység eleme torziós elem;
3. $\forall s, t \in S$ esetén $A(s) = A(t) \Rightarrow s = t$.

4.1 Megjegyzés. Az egyetlen elemet, jelöljük ezt e -vel, tartalmazó $S = \{e\}$ félcsoport teljesíti a \star -feltételt, mivel e itt egyszerre egységelem és nullelem, és S -nek nincs nem-egység eleme.

4.1 Példa. Legyen $S = \{0, 1, 2\}$ egy félcsoport a következő Cayley-műveletábrával:

\bullet	1	2	0
1	1	2	0
2	2	0	0
0	0	0	0

Ez a félcsoport egy nullelemes kommutatív monoid, amelyben 0 a null-, míg 1 az egységelem. Az annihilátor definíciója alapján:

- $A(0) = \{1, 2, 0\}$,
- $A(1) = \{0\}$,
- $A(2) = \{2, 0\}$.

Következésképp S kielégíti a \star -feltételt.

A természetes kvázi-rendezést (reflexív, tranzitív, de nem feltétlen antiszimmetrikus) egy S monoid esetén az oszthatóság által meghatározott reláció adja meg: $a \leq b$ valamilyen $a, b \in S$ esetén, ha $bS \subseteq aS$. Ha ez a kvázi-rendezés részbenrendezés S -en, akkor természetes részbenrendezésről beszélünk, s azt mondjuk, hogy S természetesen részbenrendezett monoid. Egy ilyen monoidban az 1 -gyel jelölt egységelem az egyetlen invertálható elem, ami azt jelenti, hogy: $\forall a, b \in S$ esetén $ab = 1 \Leftrightarrow a = 1$ és $b = 1$, tehát az egységcsoport egyelemű.

4.2 Lemma. Minden félcsoport, ami teljesíti a \star -feltételt, az természetesen részbenrendezett monoid.

Bizonyítás. Legyen S egy félcsoport, ami kielégíti a \star -feltételt. Tegyük fel, hogy $a \leq b$ és $b \leq a$ valamilyen $a, b \in S$ esetén. Ekkor $Sa = Sb$, vagyis léteznek $x, y \in S$ elemek, hogy $a = xb$ és $b = ya$. Legyen $s \in A(a)$ tetszőleges. Ekkor $bs = (ya)s = y(as) = y0 = 0$, tehát $s \in A(b)$. Vagyis $A(a) \subseteq A(b)$. Hasonlóan következik, hogy $A(b) \subseteq A(a)$, és így $A(a) = A(b)$. Mivel S teljesíti a \star -feltételt, ezért $a = b$, ami azt jelenti, hogy a \leq reláció antiszimmetrikus is. Következésképp \leq részbenrendezés, az S pedig természetesen részbenrendezett monoid. \square

4.2 Kommutatív félcsoportok

4.1 Tétel. Legyen S egy kommutatív félcsoport. Ha I egy ideálja S -nek úgy, hogy $\text{Sep } I \neq \emptyset$, akkor a következők igazak:

1. P_I kongruencia S -en;
2. I és $\text{Sep } I$ az S -ben P_I -osztályok;
3. S/P_I teljesíti a \star -feltételt.

Megfordítva pedig, ha α kongruencia egy S kommutatív félcsoporton, akkor az S/α faktorfélcsoport kielégíti a \star -feltételt és létezik egy I ideálja S -nek, hogy $\alpha = P_I$.

Bizonyítás. Legyen S egy kommutatív félcsoport, amelyben I egy ideál, amelyre $\text{Sep } I \neq \emptyset$.

Ha $I = S$, akkor $\text{Sep } I = S$ és P_I az univerzális reláció S -en. Ebben az esetben I és $\text{Sep } I$ nyilvánvalóan P_I -osztályok, és az S/P_I faktorfélcsoport egy egyelemű félcsoport, ami a 4.1 Megjegyzés szerint teljesíti a \star -feltételt.

Most nézzük azt az esetet, amikor $I \neq S$. Ekkor az 1.3 Megjegyzés alapján $I \cap \text{Sep } I = \emptyset$. A 2.2 és a 2.3 Tételek alapján P_I kongruencia S -en, amelyre $\text{Sep } I$ az S/P_I faktorfélcsoport egységeleme, és I előáll P_I -osztályok uniójaként. Mivel $I \dots a = S \times S$ minden $a \in I$ esetén, ezért az I egy P_I -osztály S -en, mégpedig az S/P_I faktorfélcsoport nulleleme. Következésképp S/P_I egy nullelemes kommutatív monoid.

Tetszőleges $x \in S$ elemre jelölje $[x]_I$ azt az S -beli P_I -osztályt, amely tartalmazza x -et. Ha $[s]_I$ egy nem-egység elem az S/P_I -ben, akkor $s \in S \setminus \text{Sep } I$. Mivel $s \in S = \text{Id } I$, ezért $s \notin \text{Id } \bar{I}$, hiszen $s \notin \text{Sep } i$. Tehát létezik egy $b \in \bar{I}$ elem, amelyre $sb \in I$. Ekkor $[b]_I$ egy nem-nulla elem az S/P_I -ben, hiszen $b \notin I$, és $[s]_I[b]_I$ viszont az S/P_I nulleleme. Emiatt $[b]_I \in A([s]_I)$, vagyis $[s]_I \in (S/P_I)_T$. Következésképp S/P_I minden eleme torziós elem.

Tegyük fel, hogy $[a]_I \neq [b]_I$ valamely $a, b \in S$ esetén. Ez azt jelenti, hogy $(a, b) \notin P_I$, amiből $I \dots a \neq I \dots b$. Eszerint létezik egy $(x, y) \in S \times S$, amelyre vagy $(x, y) \in I \dots a$ és $(x, y) \notin I \dots b$, vagy $(x, y) \in I \dots b$ és $(x, y) \notin I \dots a$ lesz az igaz.

Nézzük az előbbi esetet:

$$(x, y) \in I \dots a \quad \text{és} \quad (x, y) \notin I \dots b .$$

Vagyis

$$xay \in I \quad \text{és} \quad xby \notin I ,$$

amiből

$$axy \in I \quad \text{és} \quad bxy \notin I ,$$

és így az S/P_I faktorfélcsoporthban

$$[a]_I[xy]_I = 0 \quad \text{és} \quad [b]_I[xy]_I \neq 0 .$$

Következésképp $[xy]_I \in A([a]_I)$ és $[xy]_I \notin A([b]_I)$, tehát $A([a]_I) \neq A([b]_I)$. Hasonlóan adódik, hogy $A([a]_I) \neq A([b]_I)$ az $(x, y) \in I \dots b$ és $(x, y) \notin I \dots a$ esetben. Mivel mindkét esetben $A([a]_I) \neq A([b]_I)$, ezért az $A([a]_I) = A([b]_I) \Rightarrow [a]_I = [b]_I$ teljesül minden $a, b \in S$ esetén.

Az eddigi eredmények azt mutatják, hogy S/P_I teljesíti a \star -feltételt.

Hogy belássuk a megfordítást, legyen α egy olyan kongruencia az S félcsoporthon, amelyre az S/α faktorfélcsoporth teljesíti a \star -feltételt. Jelölje I azt az α -osztályt S -ben, amelyik a nullelem az S/α -ban; míg H azt, amelyik az egységelem ugyanitt. Világos, hogy I ideál S -ben.

Belátjuk, hogy $\text{Sep } I = H$. Tetszőleges $x \in S$ elemre jelölje $[x]_\alpha$ azt az S -beli α -osztályt, amely tartalmazza x -et. Mivel H az egységeleme S/α -nak, ezért minden $x \in S$ -re $H[x]_\alpha \subseteq [x]_\alpha$, vagyis $H \subseteq \text{Sep } I$. Legyen $a \notin H$ tetszőleges S -beli elem. Ekkor $[a]_\alpha$ nyilván nem az S/α egységeleme, és így $A([a]_\alpha) \neq \{0\}$, mert torziós elem a \star -feltétel miatt. Emiatt létezik $b \notin I$ az S -ben, hogy $[a]_\alpha[b]_\alpha \subseteq I$, és így $ab \in I$. Következésképp $a \notin \text{Id } \bar{I}$, ezért $a \notin \text{Sep } I$ tetszőleges $a \notin H$ elemre, vagyis $H = \text{Sep } I$.

Most megmutatjuk, hogy $\alpha = P_I$. Tegyük fel, hogy $(a, b) \in \alpha$ valamilyen $a, b \in S$ esetén. Ekkor a kongruencia definíciójából létezik minden $x, y \in S$ esetén egy $c \in S$ elem, hogy $xay, xby \in [c]_\alpha$.

Mivel I egy α -osztály S -ben, ezért $xay \in I \Leftrightarrow xby \in I$. Vagyis $I \dots a = I \dots b$, ami éppen azt jelenti, hogy $(a, b) \in P_I$, és így $\alpha \subseteq P_I$.

Hogy megmutassuk a $P_I \subseteq \alpha$ tartalmazást is, legyen $(a, b) \in P_I$ valamilyen $a, b \in S$ esetén. Tegyük fel indirekt módon, hogy $(a, b) \notin \alpha$. Ekkor $[a]_\alpha \neq [b]_\alpha$, amiből $A([a]_\alpha) \neq A([b]_\alpha)$, mivel az S/α faktorfélcsoporth teljesíti a \star -feltételt. Vagyis létezik egy $[x]_\alpha \in S/\alpha$, amelyre vagy $[a]_\alpha[x]_\alpha \subseteq I$ és $[b]_\alpha[x]_\alpha \subseteq \bar{I}$, vagy $[a]_\alpha[x]_\alpha \subseteq \bar{I}$ és $[b]_\alpha[x]_\alpha \subseteq I$.

Nézzük az előbbi esetet:

$$[a]_\alpha[x]_\alpha \subseteq I \quad \text{és} \quad [b]_\alpha[x]_\alpha \subseteq \bar{I} .$$

Ekkor

$$ax \in I \quad \text{és} \quad bx \notin I ,$$

és így egy tetszőleges $h \in H = \text{Sep } I$ esetén

$$hax \in I \quad \text{és} \quad hbx \notin I ,$$

amiből

$$(h, x) \in I \dots a \quad \text{és} \quad (h, x) \notin I \dots b .$$

Következésképp $I \dots a \neq I \dots b$. Ugyanehhez az eredményhez jutunk a másik esetben, tehát $(a, b) \notin P_I$, ami ellentmondás. Vagyis $P_I \subseteq \alpha$ tartalmazás is teljesül, és így $\alpha = P_I$. \square

4.2 Megjegyzés. Legyen S egy nullelemes kommutatív félcsoport, amelyben a nem-nulla elemek részfélcsoportot alkotnak, és ezt S^* -gal jelöljük. S egy $I \neq \{0\}$ ideáljára legyen $I^* = I \setminus \{0\}$. Ekkor:

1. I^* ideál S^* -ban;
2. P_I megszorítása S^* -ra megegyezik P_{I^*} kongruenciával.

P_I az S I ideálja által, míg P_{I^*} az S^* I^* ideálja által definiált főkongruenciája. Mivel I egy P_I -osztály és I^* egy P_{I^*} -osztály a 4.1 Tétel miatt, ezért $S/P_I \cong S^*/P_{I^*}$.

4.2 Tétel. Egy S kommutatív félcsoport M maximális ideáljára a következők ekvivalensek:

1. M prímeideál;
2. $\text{Sep } M \neq \emptyset$
3. az S/P_M faktorfélcsoport kételemű nullelemes monoid.

Bizonyítás. 1. \Rightarrow 2.: Legyen M egy prímeideál S -ben. Ekkor az 1.9 Tétel szerint \overline{M} unitér részfélcsoport, amire az 1.8 Tétel alapján $\text{Sep } \overline{M} = \overline{M}$ az igaz. Vagyis felhasználva még az 1.1 Megjegyzést $\text{Sep } M = \text{Sep } \overline{M} = \overline{M} \neq \emptyset$.

2. \Rightarrow 1.: Legyen M egy maximális ideál S -ben, amelyre $\text{Sep } M \neq \emptyset$. Tegyük fel, hogy $AB \subseteq M$ valamilyen $A \not\subseteq M$, $B \not\subseteq M$ ideáljaira S -nek. Mivel M maximális ideál S -ben, valamint $M \cup A$ és $M \cup B$ is ideálok S -ben, ezért $M \cup A = S$ és $M \cup B = S$. Így $\overline{M} \subseteq A$ és $\overline{M} \subseteq B$. Mivel $\text{Sep } M \subseteq \overline{M}$ hiszen M ideál, ezért $\text{Sep } M \subseteq A$ és $\text{Sep } M \subseteq B$. Ekkor tetszőleges $x, y \in \text{Sep } M$ elempárra $xy \in AB \subseteq M$. Ez ellentmondás, mert $\text{Sep } M$ részfélcsoport S -ben, ennél fogva $xy \in \text{Sep } M \subseteq \overline{M}$. Következésképp S minden A és B ideáljára $AB \subseteq M \Rightarrow A \subseteq M$ vagy $B \subseteq M$. Így M prímeideál, mert az S kommutatív félcsoport.

1. \Rightarrow 3.: Legyen M egy prímeideál S -ben. Ekkor a prímeideál definíciójából világos, hogy \overline{M} részfélcsoport S -ben. Felhasználva az 1.1 Megjegyzést, az 1.8 Tételt és az 1.9 Tételt kapjuk, hogy $\text{Sep } M = \text{Sep } \overline{M} = \overline{M}$. Így a 4.1 Tétel alapján a P_M kongruenciának két kongruencia-osztálya van, és emiatt az S/P_M faktorfélcsoport egy kételemű nullelemes monoid.

3. \Rightarrow 1.: Tegyük fel, hogy az S/P_M faktorfélcsoporthoz egy kételemű nullelemes monoid. Legyen $c \in \overline{M}$ olyan elem, amelyre $M \dots c = S \times S$. Az S kommutativitásából látszik, hogy $K = \{s \in S \mid M \dots s = S \times S\}$ halmaz ideál S -ben. $M \subset K$, mert $c \in K$, de $c \notin M$. Emiatt $K = S$, mivel M maximális ideál S -ben. Eszerint P_M az univerzális reláció S -en. Ez ellentmondás, mert ekkor S/P_M egyelemű. Ebből az következik, hogy minden $c \in \overline{M}$ esetén $M \dots c \neq S \times S$. Viszont $M \dots s = S \times S$ minden $s \in M$ esetén, tehát M egy P_M -osztály S -en. Mivel S/P_M egy kételemű nullelemes monoid, így \overline{M} részfélcsoporthoz lesz a faktorfélcsoporthoz egységeleme. Ekkor $\text{Sep } \overline{M} = \overline{M}$, tehát az 1.8 Tétel és az 1.9 Tétel miatt M prímeál S -ben. \square

4.3 Gauss-gyűrű multiplikatív félcsoporthoz

Legyen D egy egységelemes integritási tartomány. Jelölje e ennek az egységelemét és D_{mult} a multiplikatív félcsoporthoz. Ekkor D_{mult} egy kommutatív monoid, és így egyik ideáljának szeparátora sem üres. Bármely $a, b \in D$ elem esetén $a \sim b$ jelentse, hogy az a és b asszociált elemek. Ismert, hogy \sim ekvivalencia-reláció D -n. Belátható, hogy \sim kongruencia-reláció D_{mult} -on és $D' = D_{mult}/\sim$ kommutatív monoid, melynek az egységeleme $[e]_{\sim}$. ($[x]_{\sim}$ jelöli azt a D_{mult} -beli \sim -osztályt, amely tartalmazza x -et.) $[e]_{\sim}$ az egyetlen egység (invertálható elem) és $[0]_{\sim}$ az egyetlen nullosztó D' -ben.

4.3 Lemma. Legyen D egy egységelemes integritástartomány. Ekkor D_{mult} bármely I ideálja esetén $\sim \subseteq P_I$.

Bizonyítás. Legyen $a, b \in D$ olyan elempár, amelyre $a \sim b$. Ekkor léteznek olyan $\epsilon, \epsilon' \in D$ egységek, hogy $a = \epsilon b$ és $b = \epsilon' a$. Tegyük fel, hogy $xay \in I$ valamilyen $x, y \in D$ esetén. Ekkor $xy = x\epsilon'ay = \epsilon'xay \in I$.

Hasonlóan teljesül $xy \in I \Rightarrow xay = \epsilon xy \in I$. Következésképp $I \dots a = I \dots B$, és így $(a, b) \in P_I$, vagyis $\sim \subseteq P_I$. \square

4.4 Lemma. Legyen D egy egységelemes integritástartomány és ϕ a kanonikus homomorfizmusa D_{mult} -nak $D' = D_{mult}/\sim$ -re. Ekkor D_{mult} bármely I ideálja esetén $\phi(\text{Sep } I) = \text{Sep } \phi(I)$

Bizonyítás. Legyen I a D_{mult} tetszőleges ideálja. I és $\text{Sep } I$ a 4.1 Tétel szerint D_{mult} -beli P_I -osztályok. A 4.3 Lemma miatt pedig megkapjuk, hogy $\phi(\text{Sep } I) = \text{Sep } \phi(I)$. \square

4.2 Definíció. Egy integritástartományt Gauss-gyűrűnek nevezünk, ha minden nem-nulla, nem-egység eleme felírható irreducibilis elemek szorzataként az egység-szorozók és a sorrend erejéig egyértelműen.

Jelöljön D a továbbiakban egy Gauss-gyűrűt. D bármely két a és b eleme esetén létezik ezek legnagyobb közös osztója, amit $\text{lko}(a, b)$ jelöl. Világos, hogy D_{mult}/\sim faktorfélcsoportban minden $a, b \in D$ esetén $[\text{lko}(a, b)]_{\sim} = \text{lko}([a]_{\sim}, [b]_{\sim})$.

Egy $m \in D$ esetén jelölje τ_m a D következő relációját:

$$\forall a, b \in D \quad \text{esetén} \quad (a, b) \in \tau_m \Leftrightarrow \text{lko}(a, m) \sim \text{lko}(b, m) .$$

Mivel \sim ekvivalencia-reláció D -n, ezért τ_m is az.

4.5 Lemma. Bármely D Gauss-gyűrűben $\tau_0 = \sim$.

Bizonyítás. Mivel $\text{lko}(a, 0) \sim a$ tetszőleges $a \in D$ esetén, ezért minden $a, b \in D$ esetén $(a, b) \in \tau_0 \Leftrightarrow a \sim b$, és így $\tau_0 = \sim$. \square

Egy D Gauss-gyűrű egy m eleme esetén jelölje $J(m)$ az m által generált ideálját D -nek. Ismert, hogy $J(m) = mD$. Ez az ideál fontos a τ_m reláció leírásában D egy nem-nulla m eleme esetén.

4.3 Tétel. Legyen m egy D Gauss-gyűrű nem-nulla eleme. Ekkor $\tau_m = P_{J(m)}$ és τ_m olyan kongruenciája D_{mult} -nak, hogy D_{mult}/τ_m kielégíti a \star -feltételt.

Bizonyítás. Legyen m egy D Gauss-gyűrű nem-nulla eleme.

Először vegyük azt az esetet, amikor $m \sim e$, ahol e a D egységelemét jelöli. Ekkor m egység a D -ben, amiből $J(m) = mD = D$, és így $\text{Sep } J(m) = D$. Emiatt $P_{J(m)}$ és τ_m is megegyezik D univerzális relációjával, vagyis a tételbeli állítások teljesülnek.

Most vegyük azt az esetet, amikor $m \not\sim e$. Ekkor $J(m) \neq D$. Mivel D -nek van egységeleme, ezért $\text{Sep } J(m) \neq \emptyset$. A 4.1 Tétel szerint $D_{mult}/P_{J(m)}$ teljesíti a \star -feltételt, valamint $J(m)$ és $\text{Sep } J(m)$ különböző $P_{J(m)}$ -osztályok D_{mult} -ban: $J(m)$ a nulleleme, míg $\text{Sep } J(m)$ az egységeleme a $D_{mult}/P_{J(m)}$ faktorfélcsoportnak.

Azt, hogy $\tau_m = P_{J(m)}$, beláthatjuk, ha először megmutatjuk, hogy $\tau_m \subseteq P_{J(m)}$, majd azt, hogy minden $a, b \in D$ esetén $(a, b) \notin \tau_m \Rightarrow (a, b) \notin P_{J(m)}$.

Legyen $a, b \in D$ tetszőlegesek, amelyekre jelölje d_a és d_b a következőket:

$$d_a = \text{lko}(a, m) \quad \text{és} \quad d_b = \text{lko}(b, m) .$$

Ekkor léteznek az $a^*, b^*, m_a, m_b \in D$ elemek, amelyekre a következők teljesülnek:

$$a = d_a a^*, \quad m = d_a m_a, \quad b = d_b b^*, \quad m = d_b m_b .$$

Megjegyezzük, hogy $\text{lko}(a^*, m_a) \sim e$ és $\text{lko}(b^*, m_b) \sim e$.

Tegyük fel, hogy $(a, b) \in \tau_m$, vagyis $d_a \sim d_b$. Megmutatjuk, hogy $(a, b) \in P_{J(m)}$. Mivel $d_a \mid d_b$ és $d_b \mid d_a$, ezért léteznek az $x, y \in D$ elemek, hogy

$$d_b = d_a x \quad \text{és} \quad d_a = d_b y .$$

Tegyük fel, hogy $uav \in J(m)$ valamilyen $u, v \in D$ elempárra. Ekkor $uav = mt$ valamely $t \in D$ elemre, és így $ud_a a^* v = d_a m_a t$.

Mivel $d_a \neq 0$, ezért $ua^*v = m_a t$, amiből $m_a \mid uva^*$.

Az iméntiből $\text{luko}(a^*, m_a) \sim e$ miatt azt kapjuk, hogy $m_a \mid av$. Tehát létezik $k \in D$, amelyre $uv = m_a k$. Következésképp:

$$ubv = buv = bm_a k = d_b b^* m_a k = d_a x b^* m_a k = m x b^* k \in J(m) .$$

Hasonlóan belátható, hogy $ubv \in J(m) \Rightarrow uav \in J(m)$.

Tehát $J(m) \dots a = J(m) \dots b$, vagyis $(a, b) \in P_{J(m)}$. Így beláttuk, hogy $\tau_m \subseteq P_{J(m)}$.

Most nézzük azt az esetet, amikor feltesszük, hogy $(a, b) \notin \tau_m$, vagyis $d_a \not\sim d_b$, ami azt jelenti, hogy $d_a \nmid d_b$ vagy $d_b \nmid d_a$. Belátjuk, hogy ekkor $(a, b) \notin P_{J(m)}$.

Tegyük fel, hogy $d_a \nmid d_b$ teljesül. Ekkor $m_b \mid m_a$ esetén $m_a = m_b w$ valamilyen $w \in D$ elemre, amiből $d_a m_b w = d_a m_a = m = d_b m_b$. Felhasználva, hogy $m_b \neq 0$ és D egyszerűsíthető, azt kapjuk, hogy $d_a w = d_b$, ami ellentmondana annak, hogy $d_a \nmid d_b$, vagyis $m_b \nmid m_a$.

Teljesül $(m_a, e) \in J(m) \dots a$, mivel $m_a a e = m_a a = m_a a^* d_a = m a^* \in J(m)$. Belátjuk, hogy $(m_a, e) \notin J(m) \dots b$ is igaz. Tegyük fel indirekt módon, hogy $(m_a, e) \in J(m) \dots b$. Ekkor $m_a b e = m_a b \in J(m)$, és így $m_a b = m w$ valamilyen $w \in D$ elemre. Így

$$m_a (b^* d_b) = (m_b d_b) w ,$$

amiből felhasználva, hogy $d_b \neq 0$ és D egyszerűsíthető kapjuk, hogy

$$m_a b^* = m_b w .$$

Tehát $m_b \mid m_a b^*$, és ezért $m_b \mid m_a$ ellentmondáshoz jutunk $\text{luko}(m_b, b^*) \sim e$ miatt. Következésképp $(m_a, e) \notin J(m) \dots b$, vagyis $(m_a, e) \in J(m) \dots a$ miatt

$$J(m) \dots a \neq J(m) \dots b .$$

Ha azt tesszük fel, hogy $d_b \nmid d_a$, akkor az iméntihez hasonló módon beláthatjuk, hogy $(m_b, e) \in J(m) \dots b$, de $(m_b, e) \notin J(m) \dots a$. Így ebben az esetben is $J(m) \dots a \neq J(m) \dots b$ teljesül, vagyis mindkét esetben igaz, hogy

$$(a, b) \notin P_{J(m)} .$$

A kapott megállapítások, egyrészt $(a, b) \notin \tau_m \Rightarrow (a, b) \notin P_{J(m)}$, másrészt $\tau_m \subseteq P_{J(m)}$, együtt adják, hogy

$$\tau_m = P_{J(m)} .$$

A 4.1 Tétel miatt τ_m kongruenciája a D_{mult} félcsoporthoz, és a D_{mult}/τ_m faktorfélcsoporthoz teljesíti a \star -feltételt. \square

4.1 Következmény. Ha D Gauss-gyűrűben az m elem nem nullelem és nem egység, akkor $\text{Sep } J(m) = \{k \in D \mid \text{Inko}(k, m) \sim e\}$.

Bizonyítás. A 4.3 Tétel alapján $P_{J(m)} = \tau_m$. A 4.1 Tétel miatt pedig $\text{Sep } J(m)$ egy $P_{J(m)}$ -osztály, és így τ_m -osztály D -ben. Mivel $e \in \text{Sep } J(m)$, ezért

$$\text{Sep } J(m) = \{k \in D \mid \text{Inko}(k, m) \sim \text{Inko}(e, m) \sim e\} .$$

\square

4.2 Következmény. Legyen m egy D Gauss-gyűrű tetszőleges eleme. Ekkor bármely $a, b, s \in D$ elemek esetén:

$$\text{Inko}(a, m) \sim \text{Inko}(b, m) \Rightarrow \text{Inko}(sa, m) \sim \text{Inko}(sb, m)$$

Bizonyítás. A 4.5 Lemma és a 4.3 Tétel alapján τ_m kongruenciája D_{mult} -nak minden $m \in D$ esetén. Emiatt az állítás nyilvánvaló. \square

A 4.3 lemma alapján egy D egységelemes integritástartomány D_{mult} multiplikatív félcsoporthoz bármely I ideáljára $\sim \subseteq P_I$. Ekkor a P_I / \sim relációt a $D' = D_{mult} / \sim$ faktorfélcsoporthoz a következőképp definiáljuk:

$$\forall a, b \in D_{mult} \quad \text{esetén} \quad ([a]_{\sim}, [b]_{\sim}) \in P_I / \sim \Leftrightarrow (a, b) \in P_I .$$

Ez a reláció kongruencia a D_{mult} / \sim -en, és a [17] 5.6 Tétéle alapján

$$(D_{mult} / \sim) / (P_I / \sim) \cong D_{mult} / P_I .$$

4.6 Lemma. Legyen D egy egységelemes integritástartomány. A $D' = D_{mult} / \sim$ faktorfélcsoporthoz D bármely nem-nulla m elemére $P_{J(m)} / \sim = P_{J([m]_{\sim})}$, ahol $J([m]_{\sim})$ jelöli D' -nek $[m]_{\sim} = \phi(m)$ által generált ideálját, és $P_{J([m]_{\sim})}$ a D' -n $J([m]_{\sim})$ által meghatározott főkongruencia.

Bizonyítás. A 4.3 Lemma miatt $J(m)$ előáll D_{mult} -beli \sim -osztályok uniójaként, s ezért

$$[x]_{\sim} [a]_{\sim} [y]_{\sim} \in \phi(J(m)) \Leftrightarrow xay \in J(m) .$$

Így $([a]_{\sim}, [b]_{\sim}) \in P_{\phi(J(m))} \Leftrightarrow (a, b) \in P_{J(m)}$, vagyis $([a]_{\sim}, [b]_{\sim}) \in P_{J(m)} / \sim$. A lemmát így beláttuk, mert $\phi(J(m)) = J([m]_{\sim})$ és az iménti alapján $P_{J(m)} / \sim = P_{\phi(J(m))}$. \square

Legyen D egy Gauss-gyűrű. Ekkor a $D' = D_{mult}/\sim$ bármely két $[a]_{\sim}$ és $[b]_{\sim}$ eleme pontosan akkor asszociáltak, ha $[a]_{\sim} = [b]_{\sim}$.

Egy tetszőleges $[m]_{\sim} \in D'$ elem esetén jelölje $\tau'_{[m]_{\sim}}$ a következő relációt minden $[a]_{\sim}, [b]_{\sim} \in D'$ esetén:

$$([a]_{\sim}, [b]_{\sim}) \in \tau'_{[m]_{\sim}} \Leftrightarrow \text{Inko}([a]_{\sim}, [m]_{\sim}) = \text{Inko}([b]_{\sim}, [m]_{\sim}) .$$

Mivel a 4.5 Lemma alapján $\tau_0 = \sim$, és a 4.3 Tétel valamint a 4.3 Lemma alapján minden nem-nulla $m \in D$ esetén $\sim \subseteq P_{J(m)} = \tau_m$, így τ_m/\sim létezik.

4.7 Lemma. Legyen D egy Gauss-gyűrű. Ekkor a $D' = D_{mult}/\sim$ faktorfélcsoportban $\tau_m/\sim = \tau'_{[m]_{\sim}}$.

Bizonyítás. Tetszőleges $a, b \in D_{mult}$ esetén

$$\begin{aligned} ([a]_{\sim}, [b]_{\sim}) \in \tau_m/\sim &\Leftrightarrow (a, b) \in \tau_m \Leftrightarrow \\ \text{Inko}(a, m) \sim \text{Inko}(b, m) &\Leftrightarrow [\text{Inko}(a, m)]_{\sim} = [\text{Inko}(b, m)]_{\sim} \Leftrightarrow \\ \text{Inko}([a]_{\sim}, [m]_{\sim}) = \text{Inko}([b]_{\sim}, [m]_{\sim}) &\Leftrightarrow ([a]_{\sim}, [b]_{\sim}) \in \tau'_{[m]_{\sim}} . \end{aligned}$$

□

4.3 Következmény. Legyen D egy Gauss-gyűrű. Ekkor a $D' = D_{mult}/\sim$ minden nem-nulla $[m]_{\sim}$ elemére $\tau'_{[m]_{\sim}} = P_{J([m]_{\sim})}$. Emiatt pedig $D'/\tau'_{[m]_{\sim}}$ faktorfélcsoport pedig kielégíti a \star -feltételt.

Bizonyítás. A 4.3 Lemma és a 4.3 Tétel miatt teljesül, hogy $\sim \subseteq P_{J(m)} = \tau_m$, amiből $P_{J(m)}/\sim = \tau/\sim$ adódik a D' -ben. A 4.6 Lemmából $P_{J(m)}/\sim = P_{J([m]_{\sim})}$, míg a 4.7 Lemmából $\tau_m/\sim = \tau'_{[m]_{\sim}}$ következik. Így $\tau'_{[m]_{\sim}} = P_{J([m]_{\sim})}$, vagyis a 4.1 Tétel miatt $D'/\tau'_{[m]_{\sim}}$ teljesíti a \star -feltételt. □

Ismert, hogy Gauss-gyűrűben az irreducibilis elemek és a prímelemek megegyeznek. Tehát, ha a egy D Gauss-gyűrű tetszőleges nem-nulla eleme, akkor a vagy egység D -ben vagy felírható (véges sok) prímelem szorzataként a sorrend és az egységsszorzók erejéig egyértelműen.

Jelölje $d(a)$ az a összes páronként nem-asszociált osztóinak számát. Ez megegyezik $[a]_{\sim}$ páronként különböző osztóinak számával $D' = D_{mult}/\sim$ -ben. Ha a egység a D Gauss-gyűrűben, akkor $d(a) = 1$.

4.2 Példa. Legyen D a $\mathbb{Q}[x]$, azaz a racionális számok teste feletti polinomok gyűrűje. Ebben legyen $a = f(x) = x^3 + 2x^2 - x - 2$. Ekkor $f(x) = (x-1)(x+1)(x+2)$. Tehát $f(x)$ páronként nem-asszociált egy főegyütthatójú polinom osztói a következő táblázat elemei:

1	(x-1)	(x+1)	(x+2)
(x-1)(x+1)(x+2)	(x+1)(x+2)	(x-1)(x+2)	(x-1)(x+1)

Vagyis $d(f(x)) = 8$.

4.4 Tétel. Ha a egy nem-nulla elem egy D Gauss-gyűrűben, akkor a $P_{J([a]_{\sim})}$ kongruencia indexe a $D' = D_{mult}/\sim$ félcsoporthban véges, és $d(a) = |D'/P_{J([a]_{\sim})}|$.

Bizonyítás. Legyen a a D Gauss-gyűrű tetszőleges eleme, és ennek c egy tetszőleges osztója, így pedig $\text{lnko}([c]_{\sim}, [a]_{\sim}) = [\text{lnko}(c, a)]_{\sim} = [c]_{\sim}$. Tehát, ha x és y nem-asszociált osztói a -nak, akkor a $D' = D_{mult}/\sim$ faktorfélcsoporthban

$$\text{lnko}([x]_{\sim}, [a]_{\sim}) = [x]_{\sim} \neq [y]_{\sim} = \text{lnko}([y]_{\sim}, [a]_{\sim}) ,$$

vagyis

$$([x]_{\sim}, [y]_{\sim}) \notin \tau'_{[a]_{\sim}} .$$

Legyen c a D Gauss-gyűrű tetszőleges eleme. Ekkor

$$\text{lnko}(\text{lnko}(c, a), a) \sim \text{lnko}(c, a) ,$$

mivel $\text{lnko}(c, a)$ osztója a -nak, és így

$$(\text{lnko}(c, a), c) \in \tau_a ,$$

amiből adódik, hogy

$$([\text{lnko}(c, a)]_{\sim}, [c]_{\sim}) \in \tau_a / \sim = \tau'_{[a]_{\sim}} .$$

Mivel $[\text{lnko}(c, a)]_{\sim} = \text{lnko}([c]_{\sim}, [a]_{\sim})$, ezért

$$(\text{lnko}([c]_{\sim}, [a]_{\sim}), [c]_{\sim}) \in \tau'_{[a]_{\sim}} ,$$

és eszerint $\text{lnko}([c]_{\sim}, [a]_{\sim})$ a D' ugyanazon $\tau'_{[a]_{\sim}}$ -osztályában van, ahol $[c]_{\sim}$ is. A fenti, a nem-asszociált osztóira vonatkozó, és az iménti eredmény miatt a D' minden $\tau'_{[a]_{\sim}}$ -osztálya $[a]_{\sim}$ pontosan egy osztóját tartalmazza. Felhasználva a 4.3 Következmenyt kapjuk, hogy

$$d(a) = |D'/\tau'_{[a]_{\sim}}| = |D'/P_{J([a]_{\sim})}| .$$

□

4.4 Alkalmazások

Most megvizsgáljuk az eddigi eredményeket speciális Gauss-gyűrűkön.

4.5 Tétel. Egy \mathbb{F} test feletti $\mathbb{F}[x]$ polinomgyűrű tetszőleges nem-nulla $f(x)$ polinomja esetén:

$$d(f(x)) = |(\mathbb{F}[x])'/P_{J([f(x)]_{\sim})}|, \text{ ahol } (\mathbb{F}[x])' = \mathbb{F}[x]_{mult}/\sim .$$

Bizonyítás. A 4.4 Tétel alapján nyilvánvaló. □

4.6 Tétel. Ha N a pozitív egészek multiplikatív félcsoportha, és $P_{J(m)}$ egy tetszőleges N -beli m elem által generált $J(m)$ ideál szerint definiált főkongruenciája N -nek, akkor $d(m) = |N/P_{J(m)}|$.

Bizonyítás. Az egész számok \mathbb{Z} gyűrűje Gauss-gyűrű. Jelölje most is N a pozitív egészek multiplikatív félcsoporthát. Ekkor a $\mathbb{Z}' = \mathbb{Z}_{mult}/\sim$ faktorfélcsoportha izomorf az $N \cup \{0\}$ félcsoporthal. Legyen m egy pozitív egész szám. Ekkor a 4.4 Tétel alapján $d(m) = |\mathbb{Z}'/P_I|$, ahol I az $[m]_{\sim}$ által generált ideál \mathbb{Z}' -ben, ami izomorf az m által $N \cup \{0\}$ -ben generált ideállal. Jelölje ezt is az I . A 4.1 Megjegyzés miatt $(N \cup \{0\})/P_I \cong N/P_{I \setminus \{0\}}$, és mivel $I \setminus \{0\}$ megegyezik a tételben jelölt $J(m)$ ideállal, kapjuk, hogy $d(m) = |N/P_{J(m)}|$. □

4.3 Példa. Legyen $S = \{0, 1, 2, 3\}$ egy félcsoportha, amelynek Cayley-művelet táblája:

•	1	2	3	0
1	1	2	3	0
2	2	2	0	0
3	3	0	3	0
0	0	0	0	0

S egy félháló, vagyis egy kommutatív félcsoportha és minden eleme idempotens. Ellenőrizhető, hogy $S \cong N/P_{J(6)}$, és így a 4.6 Tétel alapján $d(6) = 4$.

A \mathcal{Q} feletti d szerinti kvadratikus számtestet $\mathcal{Q}[\sqrt{d}]$ jelöli, ahol d olyan pozitív vagy negatív egész, amely nem négyzetszám \mathcal{Q} -ban. Elemei pedig az $a + b\sqrt{d}$ alakú komplex számok, ahol $a, b \in \mathcal{Q}$. Egy $\mathcal{Q}[\sqrt{d}]$ kvadratikus számtestet valósnak nevezünk, ha $d > 0$, és komplexnek, ha $d < 0$.

Egy α komplex számot algebrai számnak nevezünk, ha létezik egy racionális együtthatójú $p(x)$ polinom, amelyre $p(\alpha) = 0$. Az egy főegyütthatójú $p(x)$ polinom, amely az $f(x) \rightarrow f(\alpha)$ homomorfizmus magját generálja ($f(x) \in \mathbb{Q}[x]$), az α \mathbb{Q} feletti irreducibilis polinomjának nevezzük.

Egy algebrai számot algebrai egésznek nevezünk, ha a \mathbb{Q} feletti (egy főegyütthatójú) irreducibilis polinomjának együtthatói egészek. A [18] 13.1.6 Állítása alapján egy kvadratikus számtest algebrai egészei gyűrűt alkotnak.

4.7 Tétel. Legyen d a következő egészek egyike:

$$-1, -2, -3, -7, -11, -19, -43, -67, -163 .$$

Ha A egy nem csak a nullelemet tartalmazó ideálja a $\mathbb{Q}[\sqrt{d}]$ komplex kvadratikus számtest algebrai egészei által alkotott R gyűrűnek, akkor:

- $\exists 0 \neq m \in R$, amelyre $P_A = \tau_m$;
- $\exists 0 \neq n \in \mathbb{N}$, amelyre $P_{A\bar{A}} = \tau_n$.

A második pontban ezúttal $\bar{A} = \{\bar{a} \mid a \in A\}$, vagyis A komplex konjugáltja.

Bizonyítás. Legyen d a tétel szerint választott egész. Ekkor a komplex kvadratikus számtest algebrai egészei által alkotott R gyűrű Gauss-gyűrű a [18] 13.2.5 Tétele alapján. Továbbá a [18] 13.5.6 Tétele miatt pedig R főideálgyűrű. Így, ha A egy nem csak a nullelemet tartalmazó ideálja az R gyűrűnek, akkor létezik egy $0 \neq m \in R$ elem, amelyre $A = J(m) = mR$. A 4.3 Tétel alapján kapjuk, hogy $P_A = P_{J(m)} = \tau_m$.

A [18] 13.4.8 Lemmája szerint pedig létezik egy n pozitív egész szám úgy, hogy $A\bar{A} = J(n)$ és ismét a 4.3 Tételt használva adódik, hogy $P_{A\bar{A}} = P_{J(n)} = \tau_n$. \square

Utószó

Sikerült megismerkedni félcsoport részhalmazának szeparátorával. Kiindultunk egy egyszerűen megfogalmazható absztrakt algebrai fogalomból, és ennek segítségével érdekes összefüggésekhez jutottunk el. Beláttunk ismertebb félcsoportelméleti fogalmakhoz köthető megállapítások esetén olyan ekvivalens állításokat, amelyek használják a szeparátor fogalmát. Például unitér részfélcsoportok vagy ideálok esetén. A szakdolgozatban sikerült teljes képet adni a félcsoport részhalmazának szeparátorával kapcsolatos félcsoportelméleti eredményekről. Valamint ezen eredményeknek számelmélettel kapcsolatos gyűrűelméleti alkalmazhatóságáról. A félcsoportelméleti eredmények egy része a szeparátorokkal kapcsolatos bizonyos feltételeket teljesítő félcsoportok szerkezetének leírását jelentette. Meglepő, hogy a szeparátor, ami csak egy egyszerű részhalmazból felépített struktúra milyen sok tulajdonságát megörökli annak a félcsoportnak, ahonnan kiindultunk, többek között a csoport tulajdonságot. Figyelemreméltó még, hogy speciális kongruenciák, például monoid-kongruenciák esetén a kongruenciák teljes leírására is felhasználható a bevezetett fogalom. Ezen kongruenciák között pedig volt olyan, ami végül számelméleti kitekintésünkhöz vezetett minket. A szeparátorra épített további számelméleti összefüggések feltárása akár későbbi vizsgálatok tárgyát képezheti.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani témavezetőmnek. Köszönöm neki, hogy felhívta figyelmemet a választott témára, valamint köszönök neki minden segítséget, javaslatot, amelyet a szakdolgozat elkészítése során kaptam.

Irodalomjegyzék

- [1] Attila Nagy. The separator of a subset of a semigroup. *Publicationes Mathematicae Debrecen*, 27(1-2):25–30, jan 1980.
- [2] Attila Nagy. On monoid congruences of commutative semigroups. In *Notes on Semigroups IX*, pages 7–11. Karl Marx University of Economics, Budapest, 1983-1984.
- [3] Attila Nagy. On commutative monoid congruences of semigroups. *Pure Mathematics and Applications*, 13(3):389–392, jan 2002.
- [4] Attila Nagy. On the separator of subsets of semigroups. *Semigroup Forum*, 83(2):289–303, oct 2011.
- [5] Attila Nagy. Separators of ideals in multiplicative semigroups of unique factorization domains. *Semigroup Forum*, pages 1–14, jun 2015.
- [6] Lev N. Shevrin. Completely simple semigroups without zero and idealizers of subsemigroups. *Izv. Vyssh. Uchebn. Zaved. Mat.*, 55(6):157–160, 1966.
- [7] László Rédei. *Algebra*. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1959.
- [8] A. H. Clifford and G. B. Preston. *The Algebraic Theory of Semigroups*, volume I. American Mathematical Society, Providence, Rhode Island, 1961.
- [9] A. H. Clifford and G. B. Preston. *The Algebraic Theory of Semigroups*, volume II. American Mathematical Society, Providence, Rhode Island, 1967.
- [10] Thomas E. Nordahl. On permutative semigroup algebras. *Algebra Universalis*, 25(1):322–333, 1988.
- [11] Mohan S. Putcha and Adil Yaqub. Semigroups satisfying permutation identities. *Semigroup Forum*, 3(1):68–73, 1971.
- [12] Attila Nagy. *Félcsoportok*. Typotex Kiadó, 2013. (a TÁMOP 4.1.2.A/1-11/0064 projekt keretében készült elektronikus jegyzet).

- [13] Christophe Reutenauer. Semisimplicity of the algebra associated to a biprefix code. *Semigroup Forum*, 23(1):327–342, 1981.
- [14] Attila Nagy. *Special Classes of Semigroups*. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht/Boston/London, 2001.
- [15] Attila Nagy and Peter R. Jones. Permutative semigroups whose congruences form a chain. *Semigroup Forum*, 69(3):446–456, 2004.
- [16] Antonio Restivo and Christophe Reutenauer. On the burnside problem for semigroups. *Journal of Algebra*, 89:102–104, 1984.
- [17] John M. Howie. *An Introduction to Semigroup Theory*. Academic Press, London, 1976.
- [18] Michael Artin. *Algebra*. Addison-Wesley (Pearson), Boston, second edition, 2010.